

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કેપીગ્રાફિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૪૦૦

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ બેનુન

વિષય ક ૩૬૮ : ૨ ૩૬૮

બનામે .પ્રુદા.

મુકમ્મીલ રૂમા.

અમૃત.

મુસત્રીફ.

પન્દીત નારાયણ પ્રશાદ “ બેતાબ ” દેહલવી.

પબ્લીશર્સ,

એમ. એસ. મુન્શી.

ચૌર

ઠક્કર પ્રધર્સ

મુરત સાગાતખાવ રોડ ઉપર આવેલા

ધી “રાંદર” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં રતિલાલ દુર્લભદાસે છાપ્યું.

કીંમત છે આને.

સામાજિક

સંસ્કૃત ૩૪૦૦

૧ કાંપીરાઈ સંગ્રહ

બનામે ખુલા.

ત.ખતએ નાટક.

મેલ

ડીવીન હેન્રી...રપેનકા બાદશાહ.

વિદ્યમ...મહા શહબાદા, પારીસ ત.ખત, બદાયુન, ઝંપારા.

મારટીન...ભેટા શહબાદા દબરેજકા આશિક નેકા ખુસખુત અચ
તમે મનીષર બચતેનાલા.

કેલીડોન...વિદ્યમકા રાહેઅદચલાનેનાલા સંકરેટરી બચદમે વજર.

ડીકરોજ...ડીવીન હેન્રીકા પેન્સન વાફતા વજર હેન્રી કા બાપ.

એલીઆગા...એક ખુબુર્ગ પાદરી ટોમ્સકા બાપ, બાગ્યકા ચચા

ટામ્સ...એલીઆગાકા...બિરાદરે ખુર્દ બાગ્યકા બાપ.

ફરારોજ...એક મુર અમીર આઇનેજ કા આશીક દબરેજકા નકલ
દાયા બાચદમે વજર.

સારટા બેદિલ...એક કિરાયેકા ખુની એક્ટ્રેસ માગ્વીલાનકા બાપ

પોમટ...ડીકરોજકા કારબારી મહેતા જેમ્સકા બાપ.

હેન્રી...ડીકરોજકા લડકા બુદ્ધેટકા બાવીન્દ.

જેમ્સ...પોમટકા લડકા, મેરીકા બાવીન્દ,

છન્દે અલાવા, ડાક્ટર, મેનેજર સિપાહી, પાદરી, દરબારી, વગયારા.

ફિમેલ.

આઇનેજ...કેલીડોનકા બાઇસમત ઝારત દબરેજકા વાફીદા.

દબરેજ...કેલીડોનકા લડકી, બાચદમે એક્ટ્રેસ અરલી કટરોઅન.

બસાંચ...ટોમ્સકી ખુબસુરત પાકબાજ બાઇસમત લડકી.

માગ્વીલાન...એક એક્ટ્રેસ સારટા બે દિલકી બહેન.

બુદ્ધેટ...હેન્રીકા બીવી,

મેરી...મોચીકા લડકી જેમ્સકા બીવી.

કે અલાવા દાયા એક્ટ્રેસ સહેલીયાં વગયરા વગયરા.

સુ. રપેન,

બનામે ખુદા.

અમૃત

નાટક ત્રીન બાબકા.

હુદદ.

(સખ રહેલીયોંકા હુદદે ખુદામે દિખાઇ દેના.)

ગાના.

હું માલિક દોનો અલમકા, અમકા તોસે જરરા જરરા.

કતરા. કતરા શખનમકા

આલમકી હસ્તી કયા હય ચેક સરગમ હય.

ઐર તુ સરગમ હય ઉસ સરગમકા

તુ લાસાની, લાફાની, જાવેદાની અઅલા બાલા તેરી

બે પાયાની જુસ્સા હરખ દેખા લાલા તેરે ઇસ્મે આજમકા.

હું માલિક દોનો આલમકા.

બનામે .પ્રદા.

અમૃત.

નાટક ત્રીન બાબકા.

બાબ પહેલા—દિબાવ પહેલા.

મકાને કેલીડોરન.

(બાન સાહબકા હમગાહ લડકીયોંકે ગાતે હુવે આના.)

ગાના.

બજત ડન્કા નશનકાતાત તુહી તારન
તુહીકો સુરતાલ જપત બોલેં
નાદિર દિર દિર તુમ દિર દિર દિર તાદોર દાની
તાદારે દાની તા દીમ દીમ તનનનનન તાદીમ દીમ
તનનનનન ધી કિટ તક તડકત તક ધિક તિટ ગિદીગિન
ધિક તિટ ગિન ધી તુધા

કેલીડોરન—સુબહાનદલાહ બાન સાહબ આપકી તઅલીમકા કયા
કહેના.

મુરબ્બા.

અર્ક રેજી જગર કાવી બહોત કી હય સિબાનેમેં,
રોત કુછ લોચ પમદા હો ગયા હય હું તો મારનેમેં,
' અસ્તગી છતની નહીં મુરપત તરારનેમેં,
'અર હો શાહજહેંકે લુબાનેમેં.

ખાન સાહબ—ખુદા કુશુરકો સલામત રખે જહાં ઇનકી તાન
સુરોકી છુરીયોંકો સમકલ કરકે ચમકાયા હય
વહાં રકસો નાજમેં ઠોકરોંસે ફિત્તા જગાનાબી
ખતાયા હય.

શયર.

જો હુકમ હોતો ગવાકર જરા નચાઉંબી,
ગત્તા ખુદાને દિયા હય દીયે હય પાઉંબી

ગાના.

છયલા ન દો મોહે ગાલી મય નાજો પાલી
મંચ પુલોંકીરી ડાલીરે હું નાજો પાલી
છેડ છાકકો જગમેં દુંદો

ઐર કોઇ મતવાલીરે મંચ ના બંને પાલી

કેલીડરોન—નહી ખાન સાહબ ! અબી સરકારમે પેશ કરનેકે
કાગિલ નહી અબી ઐર હકતે દો હકતે ઇન પુરનેંક
ખર લગાવ જાગ ઉડ નિકલે ગે તથા 'સરકારમે' પેશ
કરના (ખાન સાહબ વલડકીયોંકો જના. કેલીડરોનકો
ટોમ્સકો પીજરેસે નિકાલના) કયુ ટોમ્સ સાહબ કુછ
દિમાગ ઢિકાને આયા ? ઓહો ન મેરી તઅજમ
તઅજમનો એક તર્ફ સલામ તક કાનોપર ઉડાયા.

ટોમ્સ—મંચ આપકે મરતખે ઐર આહદેકે આગે ગરદન
ચુકાતા હું

કેલીડરોન—ઐર મેરે આગે ?

ટોમ્સ—નહી.

કેલીડરોન—કયું ?

ટોમ્સ—આપકી આંખે અવસે ગરીબ ઐર કંગાલ સરકા ચુકના
નહીં દેખ સકતી.

કેલીડરોન—અચ્છા ઇધર આવ ઐર અચ્છી તરહ સમજો હમ
તુમહેં પાનીકે કતરેસં ગાહર બનાતે હય.

ટોમ્સ—જહાં આપ મેરે કલેજે મેં સુરાખ કગનેકી
ફરમાતે હય ચા ખુદા.

શયેર.

જમાંસે જાએ' કયા ઇજ્જતકો બાલાએ ફલકલેકે
ખૂને જખ અકે રકને સલતનત દલલાલ ચકલેકે.
કેલીડોન—અગર તુમહારી લડકી ઘડી દો મડી શહજાદેકે પાસે
આતી તો કયા ઘટ જાતી.

મુસલ્લસ.

રિહાજ તુમકો મિલતી ઇસ અજાબે તંગ દસ્તીસે
બલનીપર ચઢે હોતે નિઠલ યુરખતકીજી પરતીસે
કળા પાલા ન પડતા રાત દિનકી ફાકા મસ્તીમે

મુખમ્મસ.

ટામ્સ—શિકમ સધરી તુમહે હાસિલ જે હયફુશહનત પરતીસે
મિલાએ'તો જરા આંખે' વોહ મેરી ફાકા મસ્તીસે
અગર આજાએ દમ લખપર અજાબે તંગ દસ્તીસે,
ઉતર જાઉં અગર મય ઔરબી પરતીજી પરતીસે.
ચુનાહ સરજદ નહો અયસી મેરી નાચીજ દસ્તીએ.

કેરીડોન—તો ઇસસે રહે માઅલમ હુવાકે તુમ જોખરકે ઠાંકે હો
ગોખર ખાતે હો ઔર ઉમ્દા ગિજનમે' બદખુ બતાતે હો

ટામ્સ—ઔર તુમ વોહ તેજે આખદાર હો કે હલાલ પાની તુમહારે
હોટોપર માબુદ હય મગર હરામ ખુનસે અપની પ્યાસ
ખુકાતે હો.

કેલીડોન—ઇસ તંગ ખરતન મે' દમારે મુદદુઆકા મુરખ્યા જમ
ગયા હય ઉસકો નિકાલે'ગે નહીં નિકલેગા જે હ.થોસે
તો શીશા તોડ દાલે'ગે.

શયેર.

સિતમ હોગા અગર એહલે સિનાં આંદોહગી' હોંગે.
જહા તોડોએ શીશા એકસો નક્તર વહી' હોંગે.

ટામ્સ—તો કયા તુમ ઇસલીએ શહજાદેકે, ઉસ્તાદ બને હોકે ઉસે
બદકિમાશી જિનાકારી સીખાવ ગરીબોંકી બહુ બેટીયાં પકડ
લાવ ઔર ઇસ હરામ કમીશનસે અપની જાગીર બદાવ
અગર અકલ કોઇ ચીજ હય ઇમાન અજીજ હય તોસિતમે
સે બાળ આવ બેકાદીસે હાથ ઉઠાવ.

કેલીડરોન--ન ઇસકા નામ બેદાદ હય. ન તુમહારી ચીખ પુકારકા
નામ ફરીયાદ હય.

શબ્દ.

ફલાલ કરતે હંય જો બકરેકો તો મમ પાતા હય,
કયા ઉસે પુકારતેહી છોડ દીયા જતા હય.
ટામ્સ--ન છોડ રહમકે દુશમન કસાઇ ન છોડ મગર યાદ રહે.

મુખમ્મસ.

અગર તોડેંગા અય જલિમ કિસી મજલુમકી ગરદન,
ફલકકો ચીર કર જાએંગે ઉસકે નાલઓ શેવન,
હિલાદેંગે મુકરર દાવરે મહશરકા સંધાસન,
ખતર્સ અગ આહે મજલુમાંકે હંગામેં દુઆ કરદન.
ઇજાબત અજદરે હક બેહરે ઇસ્તી કમાલ મીઆદ,

અખાયાત.

કેલીડરોન--કયું તહી દસ્તીમેંબી બકબક તેરી જાતી નહી,
શીશએ ખાલીમે ફલ ફલકી સદા ખાતી નહી
હર સુરાહીમે ન મય નેશીકાતુ અરમાન કર,
શીશએ ખાલી હું મય રખદે નકમ્મા જાનકર.
ટામ્સ--મેરે પાસ ખજાના નહીં હય મેરે સરપર તાજ નહી હય
મેરે પાસ ફક્ત મિનતો સમજાત હંય ઇન્હેં મન્જુર કર.
કેલીડરોન--ઇન્હેં મન્જુર કરકે કયા કરે ?

અશઆર.

ટામ્સ--મેરી લડકીકો શરમીન્દા ન કર તુ પાક કુંવારીસે,
કે મંય ફરશે જમીં ખન્ટાહું ફરતે ઇન્કેસારીસે.
કેલીડરોન--ખારયાબે મન્જુલે શાહી ગદાઇ હો ગઇ,
દે દુઆ મુઝકોકે ઇસ દરતક રસાઇ હો ગઇ,

ટામ્સ--દુઆ.

કેલીડરોન--હાં દુઆ.

ટામ્સ--અચ્છા તો મંય તુમહેં દુઆ દેતા હું ખુદા કર કે તુમ્મ
ખીખી હામિલા હો ઔર લડકી જને ઔર દે
લડકીસે ખુબસુરત બને ઔર જબતક તે

હો ખુદા કરે કે શાહખાદાબી જીન્દા રહે ઐર જીસ્તરહ
મેરી લડકીકા બાબરી બાનતા હય ઉસી તરહ અપની
મા ઇસમન બેટી કોબી ઇસમન ફરોશ બાને.

કેલીડોન—ઉફ ! ઐર ફુછ.

ટોમ્સ—'મસ યહી કે તુ ઉસકા અપને કંધેપર ચઢા કર શાહખાદેકે
પલંગ તકલાએ.

કેલીડોન—'મસ ખામોશ ! બર્ન.....(કેલીડોનકા અપને
હાથસે ટોમ્સકા મુહખન્ધ કરતા હય)

ખાખ પહેલા—દિખાવ દુસરા.

અગલા મહેલ.

(ખાદશાહકા મએ એક લડકેકે આના.)

રૂખાઇ.

ખાદશાહ—ખખશે હંય સચારીકે લીએ અરપો શીવ,
ઐર જીનને સરકે લીએ શાલી મંદીલ,
હર નીજકે દેનેમે સખી હય લેકીન,
યેક બિન્દકે દેનેમે હય અરલાહ અખીલ.

અશઆર.

અરમામે ખજમ દહરકો સુરત દિખા ખુફે,
કયા આગ લેને આએથે કયા આય કયા રલે.
ઉસ વકતબી કમખખત બેટકા હર વકત ખટકા,
સિનશઉરકો પહોંચા ઐર તખતસે નીચે પટકા. (આના આખદારકા)

આખદાર—આલી બહડી જવાની બકરાર,

ખાદશાહ—કયા હય ? કોન હય અરે વજીરતો નહી ?

આખદાર—જી નહી (આખદારકા ખત દેના. ખાદશાહકા પઢકર
ખુશ હોના.)

ખાદશાહ—કોન ડાકટર એ છુલાવ છુલાવ જદદ છુલાવ.

અખીયાત.

હોતે તો ચલે હંય કુછ સામાન જવાનીકે,

ખૂરકે હુવે જીન્દા અરમાન જવાનીકે, (આના ડાકટરકા)

ડાક્ટર— તલખગારે દુઆ બન્દા હય દરગાહે ઇલાહીસે,
 સુક્યદી સરકે બાલોંકી બદલ બાએ સિયાહીસે.
 બાદશાહ—લેકીન લાતા હય રંગ ખુબ સુહાગા તિલાકે સાથ,
 કુછ કુછ દવાભી આદિયે કુછ કુછ દુઆકે સાથ.
 ડાક્ટર—રહે ખિતબ હાજર હય.

મુસદ્દસ.

પડેગા સરકે બાલોંકો ન પાલા અબ સુક્યદીકા.
 નહીં અબ આઇના મુંહ દેખનેવાલા સુક્યદીકા.
 સિયાહી મસકા યું લેતી હય દમ બાલા સુક્યદીકા.
 જરા ખુતેલી હો બનતા હય મુંહ કાલા સુક્યદીકા.
 જવાં શાનો જવા સાલો જવાં સુરત બનાતા હય.
 જઇશીમેં નબરે નવ જવાની કે દિખાતા હય.

બાદશાહ—હાં હાં અયસા સિયાહકાર !
 ડાક્ટર—મુલાહિજા ડાહ્યે સરકાર !

ગાના.

બાદશાહ } અયસી રંગનકે કુરબાન બે લાવે રંગ જવાની.
 ડાક્ટર } રૂઠ જયસે ભુરે બાલ હો ભુનરાલે,
 મનકી મનશા પુરી હોગી હોગે રહે કાલે.
 રહે રંગ શાહા રહે જાવે દાન.....
 લાખજ તનસે કલી ન બાએ—
 કમવાકે પંખવા અયસે હોગે સુવા.....
 દિલપર રહે નહીં ગમે શબાબ— (આના ચોપદારકા)

ચોપદાર—સહિનશાહકી ઉમ્મદરાજ.

બાદશાહ—આમીન.

ચોપદાર—વજરે આજમ સાહબ તશરીફ લાટે 'ય,

શબ્દ.

બાદશાહ—તાએરે દિલકી તરફ તીર કહાસે આયા.
 મુલેખી અયસ રહે કમખમ કહાસે આયા
 અરજાઆનેદો

डिक्टर—अन्हेका धम्मजन हय ।

आइशाह—भुवा हादिज (डिक्टरका जना आना वजुरे आजमका.)

शओर.

वजुर—उटे दिन रात महेशर तक भुशीमे शादमानीसे.

कयल भिलता रहे दिलका नवीदे जवेदानीसे.

आइशाह—आमीन.

वजुर—जइले सुणहानी मुदकके हर हिरमेसे जदमनीकी शाकाय
ते पुसुल होरही हय भन्साइकी नजरसे देया जमे तो
शीकायतेली मअकुल हो रही हय.

आइशाह—तो फिर क्या किया जय !

वजुर—यही के जहां शहजदे साहुजके अयशो आशाअशकी
हियायतकी जनी हय वहां कानुने मुदक दारीली सिपाया
जय.

आइशाह—ईस कदर छजते राणी क्या जुरर हर अभी नोद
वकत दुर हय.

शओर.

वजुर— तुम सलामत रहे हजर जरस
हर जरसके हो दिन पयास हजर

आइशाह—आमीन.

वजुर—मगर दुजुर आजकी ताअलीम आजके बीजे नही हय.

शओर.

दुर अन्देशी जुररी शय हय शाहीके बीजे.

आज इस्ते जोते हय अमलीके शाहीके बीजे.

आइशाह—अच्छा मय गादिलही सही मगर भसमे मेरा क्या
दुसुर हय, सुइयहीकी आसियतसे भन्सान मजजुर हय.

भस मजजुरकी विलटा समझे

सीधा समझाओ.

શબ્દ.

વજર—

હું હવે જો કાકુર સરકી રચાહી સુધ્યદી વહાં જીવગર હો સુકી હવે
 રહે કહેતી હવે અથ ગાફિલો જાગો જાગો કે શબ્દ જા સુકી હવે સહર
 હો સુકી હવે.

ખાદશાહ—તુમ જુરર મુઝે જહર દોગે, દરીયામેં કુખાવગે, મંય
 જુરર ઇસકી ફરીયાદ કરંગા હવાસે કહુંગા મટીસે કહું
 ગા આગસે કહુંગા કયા રહે સબકે સબ મેરે બદન કે ઇજ્જત
 નહી હવે કયા મેરે હોશો હવાસ બજા નહી હવે ? કયા
 મંય અબી સા-દોસો બરસ સુલતાની કરનેકે કાબિલ નહી હું
 જુરર હું.

અમીયાત.

રહે સબ અયસે હોશીઆર ઐર અયસે નેકકો.

બસ દેખલુગા ઇન સબોમે એક એકકો.

(ખાદશાહકા જાના)

વજર—જહરીમેં જવાનીસે છયાદા જાશ હોના હવે,

ધડકતા હવે ચિરાગે સુખ્ક જબ ખામોશ હોતા હવે.

(વજરકા જાના)

ખાખ પહેલા—દિખાવ તીસરા.

અયશ ગાહ.

(શહજાહે ઐર કેલીડોનકા મએ ચન્દ દરખાશીયોં
 કે નજર આના.)

સહેલીયા—

ગાના.

બજમે તરબ બિનતે અનબ હો કરે મહાં જહવમરી
 ખુશી ખુશી લાલ પરી જહાં અંબુર નહીં ખુશી બરખુર
 નશેમેં જો ચુર નહીં. વહી મસરર નહીં

રહે મસર નહીં કબી મસર નહીં રહે રહે અકલો શરબ.
 હાથ મેં લેકર શીશા પ્યાલે પ્યાલી ટાઈ જાનકર કલાલી.
 કહીયે પીયો પીયો પીયો પીયેગા, ખયર બાદ કહેં કુલફતે દિલકો
 જામ નોશકર જામે શોકસે મય નોં શીમે ગારે કાલે
 આંખોમે હંચ રહેનેવાલે બરકે પીલાવ ઐર પીઓ પીઓ પીઓ પીઓ

શબ્દ

જુનુ હય રહે સૈયાદ ઐર બાગ બાંકો,
 મેરી કયદ પર જો કમર બાધતે હય.
 રહે કહેકર નિકલ જાઉં છા દેખ લેના,
 કે એહલે હુનર યું નજર બાંધતે હંચ.

રૂઆયિયાત.

શાહજાદા—હર હર લકા સુર જવાનીમેં હય,
 ચક ખુદહી બજમે કામરાનીમેં હય.
 જહિંકો મિલેગી બાઅન મુરદન જાનન,
 જીન્દોકો બહીશન જીન્દગાનીમેં હય.

દરબારી ૧—આઠ હય સખા બાદે બહારી બનકર,
 શબનમહી પડી હય આબકારી બનકર.
 શીશાબી ખુલે સખીકે દિલકે માનીદ,
 ઐર જામ ચલે બાદે બહારી બનકર.

દરબારી ૨—કહાં હય જામ હય રહે લાલાશામ હાથોમેં,
 સમન્દે અમદાદી હય રહે લગામ હાથોં મેં,
 હુવા હય નાયકા વસ્લાહ કાંચ પરબી અસર,
 શરાબસે બારા થરકે હય જામ હાથો મેં.

દરબારી—હુનુર હમારે પોકેકા પાવડર ફગલ ગયા ફરેખકા પુકરા,
 ચલ ગયા ?

શાહજાદા—કયા કોઇ કબુતરી ફદમેં ફરી

દરબારી—જહાં વહી કયદી મુંહનેર ટોમસકી બેટી.

શાહજાદા—હાં હાં ! અન્જા આનેદો [વલાંચકા ગાતે હુવે આના.]

ગાના.

૧—અય શાહે આલી દોજમાં, અય દસ્તગીરે બેકસાં,
 પાગે વતનકે બાગ બાં, વુ પુલતા ફલતા રહે,

કરતા હવ વાલિફકો રિહા, લેતા હવ અચ્ચેકી દુઆ,
મશરિકસે મગરિબતક સદા, સિકકા તેરા ચલતા રહે.
આયા થતીમીપર તરસ, મઅસુમ કે ફરીયાદ રસ,
નેહો તેરા બદખવાદ બસ, વોહ હાથલી મલતા રહે.
દિલસે હવ અરજે બન્દગી, અવ કાતિલે શરમીન્દગી,
તેરા ચિરાગે જન્દગી, લાખો બરસ બલતા રતે.

શઅર.

શાહબાદા—શાખે ગુલ ઇસ જખાન પર હવ નિસાર.

કાલ જડને હંચ કયા દમે ... મુફતાર

બસાંચ—અચ્ચાહં જમાના કહા હવ વોહ મરા શામીયાના ! મય
ઉસકે જેર સાઅે ! આરામ પાઉ અગર વોહ ક્યદકી ?
કશા કશસે શકિરતા હો ગયા હો તો થીગલીયા લખાઉં.

કેલીડરોન—શાઆશ લડકી ! મુકે ચકીન હવ કે તુ જુરર યાગ-
લીયા લગાંએગી શહબાદે વાલા શાનકી ખુશીકા
અપને બાપકે જખમોકા મરહમ બનાએગી.

શઅર.

જખમ મહોતાજ જે મરહમકે નજર આએ જો,
દિલકે ટુકડે વહી આંખોસે ઉતર આએંગે.

કેલીડરોન—અગર રહે મુહબબત જખાની ન હુધ તો તેરા બાપ
જુરર રિદાઈ પાયગા

બસાંચ—તો કયા અલી રિદા નહી હુએ ?

કેલીડરોન—હુએ સમજો.

અશઆર.

ખુલ ચુકે હંચ કિવાડ જન્દા કે

મુન્નજર હંચ ફકત તેરી હાકે

બસાંચ— વોહ રિહા હ અગર મેરી હાંસે
કામલું મય જખાનકા જાંસે

શાહબાદા— મગર હસીન લડકી તુ ઇસહાકે મઅની તો ગા-
લિખન સમજ ગઇ હોગી.

બસાંચ—હાં.

શાહબાદા—હાં ?

जलाय—मेरे अज्जा कहाँ हय ?

केलीकरैन—यही हंय और तू उनके कहनेसे जुलाह गछ हय
और उगीके हुकमके साथ सड़ी हुष गोहड़ीसे नीकालकर
मज्जमली ईशू तक लात गछ हय.

जलाय—कभी नहीं पोट भूते अयसी हाँके लीये कभी नहीं
'जुलाय'गे अयसे भकनलमे' मज्जमलमे' जहा अकराई
जगह अइ हलाल झीगा जनय कभी नहीं जुलाय मे
पोट भूते हाँसीके तज्जपर भुशीमे जनतेगे मगर 'स
गन्दे कुमेलेंकी तरफ न जुलायगे न जुलाने देंगे.

अशायर.

शाहुजादा—'जलकता हय तन आये छन्दगी शीरी भकानेसे,
हदनका भरतया अय अट गया अमृतके प्यालेसे,

जलाय— मेरी शीरी भकाली गो अहलवा वो न आलेसे
पीओगे वर्न आये तदय छस अमृतके प्यालेसे

हरजारी १—'कोछ जरर नहीं'

जलाय—अय सुलतान छजते सुलतान भुज मआइकर.

शाहुजादा—मआइ कर ? और अयसी हालतमे'

अजीयात.

जजके जेजतपे तेरा हुन्नहो रअनाछ हो.

रात सुन सान हो और आलमे' तन छाछ हो

सेज पुलोमी बिछी.....

जलाय—सेज ! भुहाके वास्ते छस सेज पर अंगारे जालहो, छसे
ढाकर जहन्नम के किनारे जालहो.

शओर.

हइन लाओं छसमते हंय नहस आहरकी तले.

ओक ऊपरस्तान पोशीदा हय बिस्तरकी तले.

जलादा—तुजस कहर हुज्जत करेगी किसी कहर तेरा और तेरे
आपका जयना महाल होगा और यहाँ जजरन बि-
'य होगा.

દરબારી—(૧) બળ હય જળરન વિસાલ હો.

" (૨) દુરસ્ત હય જળરન વિસાલ હો.

" (૩) જહાં હુબુર જળરન વિસાલ હો.

બલાંચ—ઓ હાં હુબુરકે તોકરો, બળ ઓર દુરસ્તકે ચાકરો
અવાજકે ધરાને વાલો સરમાવ.

મુરખખખા.

જખાંકો હોરહી હયમશ્ક હા મેં હાં મિલાનેકી,
ઔર આખોં કો હય આદત રાત મે મુરત દિખાનેકી,
બુશામદ આપલુસી જન્મ હય વકમ જમાનેકી.
તલખ પાતહો તુમ ઇન્સાનકો શયતાં બનાનેકી.

શાહખદા—અયતો મુકે બુર ઉઠાતા પડા !

દરબારી—(૧) તોખા તોખા હુબુર તુલામે ક હોરિ આપ લક-
લીક કયુ ઉઠાએંગે

(૨) તો કયા હંજુર હમ ખાલાઇ ખિદમતખી નખની
લાએંગે !

બલાંચ—ઓ હજીયો કે ચીચાડને વાલો અગર મેરી જગેહ તુ-
મ્હારી બહેન હોતી તો કયા ઉસેભી લુહી ઉઠાના
પસંદ કરતે ? ઉસ વકતખી કયા ખાલાઇ ખિદમતોસિ...

કેલીહરોન—ચુપ ઓ ખદજખાન લડકા ! બારગાહે આલીસો જ-
ન્હેં નાઇટસર, ઔર અરલ કાખિતાખ ઉનખી શાન
નેં હેં જવાખ !

બલાંચ—હે ખિતાખ અયસીહી કારગુજરીયોંકે સિલેહોએ ! જુલ
હુમ ખિતાખ દેને વાલોંકી નાઇટ, સર, ઔર અરલકો
જગેહ દસ્લાલ હરામ ખચારકા ખિતાખ હોનાયા.

કેલીહરોન—હાયરે નાઇતી હે ઝબડેકો રહેનેદે હીલી લકકી
તુ અપને બાપસે જવાહ દુર અંદેશ નહીં હય પ-
હેલે ઉનસે ફરીયાદત કર વો કહેં તો અસી બના
અપને ધર.

બલાંચ—વોહ કહાં હય ?

કેલીહરોન—વોહ રહે ઉસ કમરેમેં (બલાંચકા કમરેમેં બના પીછે
સહજાદેકા લાના ટોમસકો ચોખવારકા.)

દરબારી ૧—યે લીજમે મીરટર ટેમ્સલી આગમે.

કેલીડરોન—આમએ આમએ બેટીકે વાલીદે મહેરબાન આમએ.

શએર.

ટેમ્સ—પડે રહેને દીયા હોના ખુદારા કપદકે ગમમે,

મુએ કયું ખીચ ખુલવાયા હય જન્મતસે જહન્નમમે.

કેલીડરોન—મસ લીએ કે આજ આપ સરાપકા અન્નમ દિખા-
એએ ઔર ફિર તુમહારે સરાપકા વાપસ કરદેગે.

મુસલ્લસ.

ટેમ્સ—મેરાસરાપ ન સરપર મેરે બઢા હોગા,

ન બદ દુઆઓકા દરીયા ઇન્દર બઢા હોગા,

ઉધરહી જાયગા પાની જીવર ગદા હોગા.

કેલીડરોન—અપની લડકીસે દરીયાફત કરકે મેખી બધારના.

ટેમ્સ—વોહ કહા ?

કેલીડરોન—હમારે સરદારકે પાસ.

ટેમ્સ—અય શયતાનકે શાગિદેઈ, ફરખારકે કુન્નો, તુમ ફકત દેખતે
મેં ખાજગરે દોલાદહો, કહેનેકા શરીફકા આલાદ હો,

શએર.

બડી નાપાક ઔર ફિસમત ગુલામોંકી લઢી હોગી,

તુમહારે જરમકા ખુનિયાદ છુપ છુપકે પડી હોગી.

દરબારી ૨—યે કાયદેકી ખાત હય કે ચિરાગકા ભી પાનીકી ખુદ

ગલકર ખુઝાતે હંમ તો વોહ ભી ચરચરાતા હય.

ટેમ્સ—તું હરામખોર હય, તુ તુત્કએ હયજ હય, ઔર કેલીડરોન
તું ભી.

દરબાર ૩—ખામોશ ! વર્ન અપની માત કરીય જાન.

ટેમ્સ—ઓ મુજ બે ઇમાન અબતો માતહી હય મેરી જન્મગીકા
સામાન અફમોસ આજ મેરી રિકાખીમેંભી ગોસ્તકે ફુકડે
હોત તો એક કુન્તા ન કાટતા બોટીયાં દેખતા ઔર તલવે
આટતા અરે તુમહારા સત્યાવાસ જાએ ઉસે છોડ દો ઔર
ઉસકે બદલે મેં યે કુદરતકી બખશી ફુધ પોરતીન ઉતાર દો,
તુમહારી જુતીયોં કે કામ આયગા મમર ખુદાકે વાસ્તે
ઉસે છોડ દો.

૧—તો ફિર કયા આહતા હય ?

શબ્દ.

ટોન્સ — બેટીકો મેરી ક્યદ નજીસસે નિકાલ દો,
 વહે બીક ઇસ ફકીરકી જોલીમે ડાલ દો,
 ઉસકે વાસ્તે દેખો તુમ્હારે પાઉં પડતા હું (ખલાયકા આગે
 ક્યર કરતે આના પીછે રાહુનદેકા બહરાએ હુએ આના.)
 રાહુનદા — પકડલો ! પકડલો ! વહે જુનુની લડકી કાજુમે નહી
 હય આને વાલી.

અશઆર.

ખલાય — મંય વોહ નહી જો રહે જાન આખર જાએ.
 મજાલ કયા હય જો દામનકા ગયર છુ જાએ
 ટોન્સ — અખ જુન્દગી જુરી હય હમે ખુખ જય ગઇ,
 કાલ હય એલી અજાબ અગર આજ બચ ગઇ.
 (ટોન્સ ખલાયસે પીસ્તોલ લેકર એક દરબારીકો માર દેતા
 હય સખ બાકસે ભાગકર છુપ જાતે હંય બાઅદ ખલાયકો જોલી
 મારકર ખુદબી મરતા હય.

બાબ પહેલા—દિખાવ ચાયા.

જંગલ, રાસ્તા, પહાડ.

(આઈનેજકા ફીલીપ વ કટરાઈન વદાયાકો સાથ
 લીએ હુવે આના)

ગાના.

દાયા—અચ્છેસે ફુલ લાએ બાબાકો ચુનકર બનાએએ ફિર હાર.
 લે લે જો એક બેબી પ્યારે હો ટોં ? (૨)
 ચલો ચલો બધ ચલા, નદીપર ચલો નહી ધર ચલો.
 અરે હારે કરોન કોઇ ગુદગુદીયાં બેલી લેલાબચ્ચી પ્યારે હોં ટોં ?
 [આઈનેજકા આના ઔર સામનેસે ફરાઈનેજકા આના.]
 આઈનેજ—કયું તુમ ફિર આ ગએ.

અખીયાત.

આરતાને ચારસે સૌખ્યાર ઉઠાએ જાએ'ગે,
 તિશનએ દિદાર હંચ હમ ફિરબી આહી જાએ'ગે.
 હસમી બનકે લયના હાથ મેં કાસા ગદાધકા,
 સવાલ ઉસપર જુઠાઇસે કિસીકી પારસાધકા,

ફરાનેજ—આઇનેજ ! બેદદ આઇનેજ !

આઇનેજ—બેદદ આઇનેજ ? ફરાનેજ ? અગર મય બેદદદિ,
 અપના હથીયાર બનાતી તો લફજ બેદદ કહેનેદી હી
 નોબત જબાન પર ન આતી

અશઆર.

ફરાનેજ—ચલો રહેનેદો પહે સબ નાજ હય ખવાહી ન ખવાહી કે
 દબે'ગે દબદબે હરગિજ ન મેરી કજકલાહી કે.
 ઉછલતી હો યહાં તક બક્ષપે એક અદના સિપાહી કે
 લગી રત્યા બતાને માહસે નાચીજ માહી કે.

આઇનેજ—અચ્છાજી તુમહેં જો.બા તુમહારી કબ કુલાહી,
 મુઝે મન્જુર હય મેરા સિપાહી.
 અગર અપની જાન બચાના હય તો યહાંસે ચલે જાવ.

શએર.

ચહલ્લી પર શરકે આના હિનરકા ખુબ નહી.
 નજર બચાકેલી ચરગમ યા વોહ દુખ નહીં.

ફરાનેજ—દેખ મેરા કહેના માન.

આઇનેજ—વર્ના કયા હોગા !

ફરાનેજ—તો પહે યાદ રહે કે લેડી કેલીડોન લેડી ફરાનેજ હોગી
 યા કુછબી ન હોગી.

શએર.

કહંગા મટ્ટી ખરાબ તેરી હજાર ફિરકો પુજુર કરકે,
 ન શલ સલામત રહેગા હરમિજ જામરસે કારકો દુર કરકે.

ફરાનેજ—જાન મુજી જો તેરે જીમેં આએ કરલેના. (આઇનેજ
 આએ હાથા ચાર લડકીકે જાતી હય.)

મુસલ્લમ.

ફરારેજ—વફાકે જો અમમેં આહિર હુઈ જાતી હો જામેસે
ટકેકી ઓઢની ઐાર જરફશી જરરી અમામેસે
કે લુંગી ખન્જરૌકા કામ રહે કાગજ વખામેસે

શએર.

ચિરામે આરજુ હોને દીયા હય આજ ગુલ મેરા,
તુમે દેખુંગા મય ઐાર દેખના નાદાન જુલ મેરા.

માના.

સારી રોખી સારી આનતાન, અજ તુ હય જુરર કોઇ દિનકા મહેમાન
મેરે આગે મું કરે જખાન કયા મળલ કીસીકી કયા ખીસીકી જાન
જના કયસા નામ ઐાર નશાન ચાલ ઐાર ફરેબસે મિટાઉ બનરે
આસમાન પીકા તેરે કરકે બદલુમાન ખારમેં મિલાઉ રહે વફાદરી
(ખત લિખના) મીસ્ટર ફેલીડરૌન મય સખત ત અજજુબ
કરતા હું કે તુમસા જી અકલ શખસ અપને ઘરસે ઇસ તરફ લા
પરવાહ હો જાએ ઐાર મુતલક ખખર તક નલે જળકે ઉસકે ઘરમે
ફરારેજ નાખી શખસ ઉસકી ઇજત લે રહા હો શાયદ તુમ રહે
કુકરા ન સમજો તો ખુલાસા લિખે દેતા હું કે જીસ ઐારતકો તુમ
ઇસમતદાર સમજતેથે વોહ તુમદારી અદમ મૌજુદગીમે ફરારેજકે
હાથ અપની ઇસમતકા ખજના ખેચડાલે ઐાર તુમ કો ખખર તક
નહો ગયર કોમસે શાદી કરનેકા નતીજા દેખા ઐાર ખુસસન મુન
કોમસે કયા તુંમ નહી જાનતેથે કે મુર કોમકી આરતે ખરાબ હોતી
હંથ અગર લિખનેકા યકીન ન હો તો ખુશીયાં તૌરસે આકર દેખ
લો જુક સમ માઅલુમ હો જાએગા.

આપકા “ વફાદાર ”

આખ પહેલા—પરદા પાંચવા.

અગલા મહેલ.

(કેલીડોસ્કોપ હાથમે ખત લીએ હુવે આના.)

કેલીડોસ્કોપ—ખુદા બરખાદ મટી કરદે ઇંસ ખુંખવાર કાગળકી,
કે બરકી હો ગમ દિલ ઐર જીગરકે પાર કાગળકી,
ધંધર હય તેગ લોહેકી ઊધર હય ધાર કાગળકી,
નજર આતી હય લેકિન તેજ મુજકે ધાર કાગળકી
જો રહે કાટે કરે મજરહ ઐર મજરહ કે દુકરે,
અગર રહે કાટપર આએ તો કરદે રહે દુકરે

(આના ચોખદારકા)

ચોખદાર—હુજુર પાદરી સાહબ તશરીફ લાએ હય, અગર હુકમ
હો તો અદર આવે.

કેલીડોસ્કોપ—આને દો (ચોખદારકા બના પાદરી સાહબકા આના.)

પાદરી—ફરમાઇએ કયું યાદ ફરમાયા ?

કેલીડોસ્કોપ—મય આજ અપકો મહતાબકે બદલે આદતાબમે
દાગ દિખાઉંગા સન્દલમે દારપીનકી જી સુધાઉંગા

પાદરી—ખયર બાશદ.

કેલીડોસ્કોપ—લીજીએ ઐર ઇસે દેખીએ, અગર શેરનીકા ગીદડકે
પહેલુ બ પહેલુ દેખના હો તો ઇસે દેખીએ, અગર
મેરી પાકદામન બીબી કે એ અમાલોંકા ફાદુ દેખના
હો તો ઇસે દેખીએ ઐર રહે બતલાઇએ કે રહે સુ-
રખીસે લિખનાથા યા સિયાહીસે, રહે મેરે ચકીનકા
ખુન હય યા ઉસ મેરી બીબીકા.

(કેલીડોસ્કોપ પાદરી કો ખત દેના.)

પાદરી—રહે ખત કિસકી તરફસે આયા હય ?

કેલીડોસ્કોપ—ન માઅલુમ કિસ બન્દએ ખુદાને કુંએમે ગિરે હુવે
કેલીડોસ્કોપકે લીએ જન્જીર લટકાઇ હય.

પાદરી—કયા ફરારેજને રહે ધર ધાલા.

—ફરારેજ કાન ?

પાદરી—વહી મુર કરારેજ ! અપને ખતમે કયા પઠા ?

કેલીડરોન—ઉફ પઠ કરભી ધ્યાન ન રહા.

પાદરી—(ખુદ્સે) અભી તો કયા હય અળ હોંગી જીસને મેરી ભતીજી ખલાયકી છસતમકો ખાકમે મિલાના ચાહા વહે વહી પુરદગા ઝો દાગલ હય મેરે હાથમે વહે ખત નહી હય ખલકે દુશમનકી બરખાદીકી કલ હય.

કેલીડરોન—અરજા પાદરી સાહબ કહિયે અવસી હરામકાર ઝાર તકા કલ કરના અળખ હય યા સવાળ ?

શબ્દ.

પાદરી— જાજમ નહી યાગીન જને ખદ સિફતપર

સૌ સૌ ફરેખ કરતી હય 'હે ખાત ખાતપર

કેલીડરોન—તો કયા ઉસમે ઉસ પાછ કરારેજકા કુસુર દય યા મેરી બીબીકા.

મુસલ્લસ.

પાદરી—ખુનિયાદ અગરચે મુરને હય કલી

કળ જુર્મસે આમનેજ ભી હય ખાલી.

મસલ મંશહુર હય એક હાથસે બજતી નહી હરગીજ તાલી.

કેલીડરોન—ખયર છંસ મુસીખતકો સરખર ફઠાના મેરા ખતી કાર હય ગયર મજહૂબ ઝૌરતસે શાદી કરનેકા વહી અન્ગમ હય મય આજહી જાકર દેખતા હું અગર છંસ તમકી પાક ગાંઠકા કસીસે નાપાક નાખુનોને ખોલી હોંગી તો છનગુલ છરોકા જવાબ ઉસી પિસ્તોલકી ખોલી હોંગી

શબ્દ.

કીયા હય જીસને મુઝે પશેમાં દિખાઉંગા ઉસકો સયાર ઉસકી કળ. કરેખી જો કામ આપના તો પીઠ ઠોકેગી ફયર ઉસકી

(જના કેલીડરોનકા)

પાદરી—ઝો નાપાક કેલીડરોન.

શબ્દ

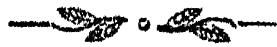
કિસ જોકમે ચલા હય તોપંજ નિકાલકર,
મુંદ દેખતા નહીં હય મિરેખામે કાલકર.

જિ

ઔરનોકે દલાલ, છનાકે ઢેકેદાર તુ મેરે હાથસે બચ કરકહાં જા
સકના હય ચલ તેરા સાથાભી તેરે પીછે પીછે આતા હય.

(જાના પાઢરીકા)

ખાખ પહેલા—(દખાવ છઠ્ઠું)

મકાને કેલીડરોન

(આધનેજકા ગાતે હુવે આના)

ગાના.

આધનેજ—

બગીચા બસાધરે બબમાને માલન કારન
કાંટોછી ડાલી આલી ગરવા લગાધરે—બલમાને
સજનકેસર છાધ જવાની જોખનવાકા હય જોર,
પલપલ હિંત સુલ બદનમે..મદન કરે હય શોર રે..હા—સજની
પી બન શીકી બહારે જવાની બનમે નાચે...મેર. બગીચા.

(આના ફરારેજકા)

ફરારેજ—આધનેજ મેરા કહેના માન મય તેરાપુરા પુરા બન્દો-
બસ્ત કરચુકા હુ તેરે મોહરકે કાન કામજકી જખાનસે
ભરચુકા હું.

આધનેજ—વા અલ્લાહતો કયા કોઇ ખત ખુદા લિખા હય ?
ફરારેજ—હા.

અખીયાત.

ડાલે હંચ ખત બેજકે મએરેફત યકીનમે,
આતશ લગા ચુકાહું મંચ ઇશ મેગજનમે,
દુનિયામે અબ ફિકામા હય તેરા નદીનમે,
અબ હય જમેહ બમલમે મેરી વા જમીનમે.

તેરે પાસ્તે વહી બહેતર હય કે તુમેરે સાથ ચલ નિકલ.

આધીનેજ—તેરે સાથ ચલ નિકલું ?

ફરાંરેજ—હાં મેરે સાથ ચલ નિકલ.

આધીનેજ—ગા ગા.

મુસદ્દસ.

ગેરે દિખલાએં ગે બનકર રસ્તમ,

ગમગા એંગે નહરગિજ મેરી ઇસમતકે કદમ,

હે તો કયા સરપે પડે મેરે અગર તેગે દોદમ,

મન ન આતમકે સરઅજ ખતે વફા બદારમ,

ગરમે પય જન્દ જુદા ચુકલમ અજબન્દ અજબન્દ

ફરાંરેજ—તો મય દુસરી તરકીબ અમલમેં લાઉગા, જસકા તુમે

ધુમડ હય ઉરીકો બાકમેં મિલાઉગા.

આધીનેજ—આ ફરજકા.

અશીઆર.

ખુજલા રહે હો હાથતો ઇસ સરકો તોડના

પર ઉનકે સરપે હાથ ખુદારા ન છોડના,

ફરાંરેજ—ન તુ કાનુને કુદરત જાનતી હય આર ન નેચરકો,

જ્યા કરતી હય જબ તકસીરકી મિલતી સગ્ન કરકો

આધીનેજ—નહીં ઉનકે એવજ મુઝે કલકર.

ફરાંરેજ—તુજકો કતલ કરંગા તો ઉસકે સોગમેં સિયાહ લિખાસ

કૌન પહેનેગા ?

આધીનેજ—યા અદલાહ.

મુસદ્દસ.

મંચ દેખું કુખના જબ અપની કિસમત કે સિતારેકા

ધલાહી સાંસમેં દમ ખમ મેરે હો જબ આરેકા,

મગર ઇસ હાથસે દામન ન છુટે મેરે પ્યારેકા.

કેલીડોસ્કોન—(અંદરેસે) દામન મેરે પ્યારે. ઠહેરજા ખખીસ.

ફરાંરેજકા આવાજ સુનકર ભાગના આર જિ

કુદજના, કેલીડોસ્કોનકા ફાયર કરતે હુવે

પીછે ખિડકીસે ફદ જના આઘનેજકા ખિડકીસે
ગાંકના.)

આખ પહેલા-દિખાવ સાતવાં.

પહાડ જ ગલ.

(ફરાંરેજકા આમે ઝાર કેલીડરોનકા પીછે પુલપર દોડતે હુવે
નજર આના આઘનેજ દાયા ઝાર બચ્ચોકા ખિડકીસે દે
ખના ફરાંરેજકા જખ્મી હોકર ગિરના. ઝાર જખ્મકો
રમાલસે પુછકર ખુન ભરા રમાલ ફેંકદેના પુલકે નીચે
આકે).

ફરાંરેજ—ખયર મુછ મંચ ફિર તુઝે દેખ વુંગા (લંગડને હુવે
જના આના કેલીડરોનકા)

કેલીડરોન—નિશાના કારગરતો હુવા.

આઘનેજ—ખારે કેલીડરોન.

શએર.

ખોખ તમામ શાને દિલેરી જુનુનમેં.

ગોતે દીએ હંચ તેગકો નાપાક ખુનમેં.

કેલીડરોન—આઘનેજ ખદિરા તૌરપર ઇસ ખુનકો નાપાક બતા-
કર ખુદાકો ઘોકા નંદે, તેરે નજદીક યહે ખુન પાક
હય ઇસે સંઘ ઇસમેસે મુહબ્બતકી જુ આએગી બે
તેરે દિમાગકો ફરહત પહોંચ્યા એગી.

આઘનેજ—(ચોંકકર) હંચ ફરહત પહોંચ્યાએગી ! કટ બચ વોહ
નાક બે ઇસમેસે મુહબ્બતકી જુ સંઘાએગી ફટ બચે
વોહ દિમાગજીસે યહે ફરહત પહોંચ્યાએ.

પોન—હોગા અમસાહી હોગા.

શબ્દ

જો મુલ ખિલાએગી વોહ ખિલાએગી દાગળી,
 વહે નાકતો કરી હય ફરેગા દિમાગ બી.

આધનેજ—હય વફાદારીકા વહે બદલા ? વહે બજા શઆરી.

કેલીડરોન—

શબ્દ

રહેજો મયરકી હોકર કશં ફિર મયલી પ્યાર ઉસસે,
 મગર જલતા હો સર તેરા તો સુલગાઉ સિગાર ઉસસે.

આધનેજ—ખયર અગર આપ મેરી મૈતસે ખુશ હય તો ખુશીસે
 એક વફાદાર બીવીકા માર ડાલો મગર યાદ રખો ઉસકે
 બાઅદ યાદ કરકે રોવગે પચતાવગે

કેલીડરોન—તુજે જુબહ કરકે પચતાઉંગા કબી નહી હરમિજ નહી

શબ્દ.

કબી નરોઉં મેરીજનપર હામર બને,
 ચરાગ લીસે બને જો તેરા મજબૂર બને.

આધનેજ—અચ્છા બોલે રોહર ખુશકે લીએ છતના કેહેદે કે જા
 તુએ ખુદા બખ્શશે.

કેલીડરોન—તુએ ? ઔર ખુદા બખ્શશે ? તુઝસી હરામકાર મુરદાર
 કેા ખુદા બખ્શશે ? સુપ જાની બદકાર ?

આધનેજ—ખયરમય જાની સહી બદકાર સહી મગર વહે લડકા
 માઅસુમ હય, અગર વહે અપની માંકી જોડકો યાદ
 કરે તો અપની જોદમે જિઠલાના.

કેલીડરોન—વહે ! ન મઅલૂમ વહે તુઝકે હરામ કિસકી ઔલાદ
 હય, ઇસલીએ દેખ વહે તુઝસે પહેલે જહન્નમકો
 રવાના હોતા હય. (ગોલીસે લડકેકુ મારના),

આધનેજ—ખુદાયા ઇતશાફ !

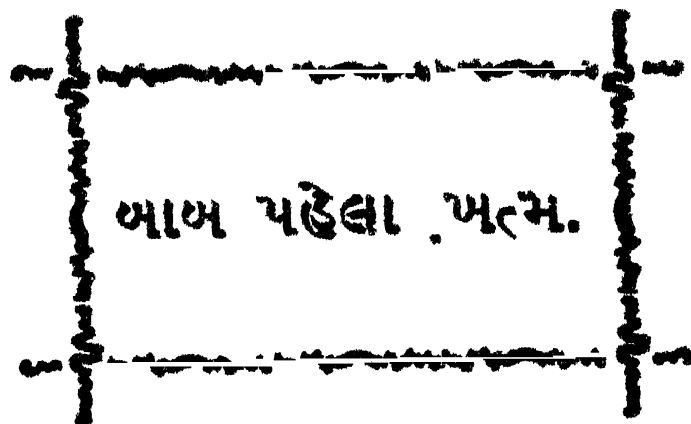
કેલીડરોન—મકકાર ફાહેશા તુબી ઇસકે સાથ રવાના હો જા
 (આધનેજકો ગોલી મારના).

दाया—उह भुदा जयाना

केलीडरोन—जस ठहरेण (दायाका छोटी बडकीका लेकर जाय-
ना केलीडरोनका डिसके तअ, ककुण मे' इयर करते हुवे
जने याहदा पादरीका आना और सवीण दिजाना).

पादरी—जस . जयरदार (केलीडरोनका ठहरे जना)

टेमला.

भाय दूसरा—दिआव पहुँचा.

अयशगाह.

(शहजहाँ मये डेलीडरोन वहिगर साहेब दरबारी
घाँके अयडे नजर आना).

गाना.

मानवीयां ज्योयो ज्योयो,
होनिअततो हम लेने दायं कहे जायो छन्का मोल
कयसी हय मनकी मु दये, कहे होतो जरा छु दये,
कयसी हय मनकी मु दये, कहे हो तो जरा छु दये
कीमत ले। पुरी पुरी पर धुपटवाले जाल

शेअर.

शहजहाँ—मज्ज आना नहीं कुछ अज्जतो छनके नाय जानेमे,
कहां मज्ज आना अजर हो अकही शय रोज्ज आनेमे.

मा जहोलतकी पुशीथी के तमाम थीअटरकी अकटरसें जुलाअ
जये, और वाह अपना कमाव मये जमाल दिआये.

डेलीडरोन—हुजुर मयने जहोलतकीया हय और अक आदमी
फिर रवाना करता हुं (डेलीडरोनका जना अक पोली-
समेनका आना).

पोलीसमेन—हुजुर मुअजिरने अजर ही हय के वज्जरे अज्जजम
साहजने आज रो पुन कीये हय याअनी अ-
पनी पीपी और लडकेको मारजाला तहकीकात कर
रहा हुं मगर हिनोज पता नहीं मिला हय.

शहजहाँ—अरज्ज जव पता लगाकर जह्द छितिलाअहो.

पोलीसमेन—जुलाम आहाय अज्ज करता हय (पोलीसमेनका
जना आना पाहरीका.)

पाहरी—पुदावन्द यमुअ हीन और छमानकी छिडाजत करे त-
माम मिरजये और यतीम आनेकी रीपोट आ मुकी

મગર વજીરે અચ્ચળમ સાહજીની લડકીકા કહી પતા નહી
 રાહુબાદા—અચ્ચળ આપ તશરીફ રખો મય મંય ઇસ કિસ્સેકો
 ઔરબી છતમીનાનસે સુનુ ગા. (નાટકકે ડાયરેક્ટર કા
 મચ્છે એકટરસોકે આના.) અચ્ચળ હમારે મો.અ.જ.જ.જ
 મહેમાનોકી તઅરીફ કરાઇ જાય. (એક તરફ બચકામના)

પાદરી—(ખુદસે) બહે મો.અ.જ.જ.જ મહેમાન.

મુસાહિબ—હુરજી ! આપ પ્રિન્સથિએ ટ્રાકલ કમ્પનીકે ડાયરેક્ટર
 હય વોદહો એકટરમે આપકે યહાં મુલાજીમ હય.
 આર આપ મિન્ટો કપતી કે મેનેજર હય, આપકે
 યહાંકી ઇસ એકટરમે ને “ એકચુ નાઇક ઇટ ”
 મે “ રો.જ.મેન ” કા પાર્ટ બે મિસ્લ અદા ફીવાયા
 તમામ શહેરમે સાહરત હો રહી હય.

પાદરી—બુદા ખયર કરે.

રાહુબાદા—અચ્ચળ રાઝઅ રહે (એક એકટરસકા ગાના).

ગાના.

એકદેશ—તુમ આના મેરી ગલીમેં દરસ દિખલા જના,
 જન મેરી કસમ તુમ આના તુમ આના.
 જરા સયનોસે નયનોકે મારે કે કિરતકપા જના—જન
 સીટી બગ્ગકે મુઝે પહોંચાના પયગામ.
 દેખે કોઇ આને વાલા, તાંડે કોઇ જાનેવાલા,
 તો કુછ દેકર ખુતાબાલા જરા કતરા જના—જન

રાહુબાદા—બોહ લેડી કિસ અખાડેકી પરી હય.

ડાયરેક્ટર—હુ.જીર હે ગયબી છમદાદ મેરે હકમે નાજીલ હુઝ હય.

રાહુબાદા—અચ્ચળ ઇસે ગાનેકો કહો.

ડાયરેક્ટર—અહોત ખુબ ટપરેજકા ઇઝેજમે ગાના)

ગાના.

ટપરેજ—મી નાલસ એન્ડ બાયજ

બાયજ ડોન્ટ યુ થેન્ક દી ગર્લસ

નાઇસ એન્ડ ફાર એની થેન્ક (૨)

સે બાયજ ડોન્ટ યુ થેન્ક દીવર મલ્સ

નાઇસ એન્ક ફાર એની થેન્ક
 એન્ડ ડીયર લાઇસ લાઇક હીસ 'નસ
 હિરોજ બડૂસ બેથડ મન ડયુ
 વડીન્ગ ટોવી ફિરડ, હાઉ કાન યેરીસ્ટ
 નાઈ ડોન્ટ યુ થેન્ક, વે આર ફાર હુ ગુડ ફાર યુ

કેર્સ.

ઓહ ! ધી ગર્લસ ઓહ ! ધી ગર્લસ એન્ડ ધી બોયે જ
 યસ ધી બાયજ. યુ વલ ફાઇન્ડ દીમ હુ ગિડર
 ડાન ઓલ સેટ્સ ઓફ પિરફ પેગો કિસ કિસ
 મસ વેગો કિસ કિસ
 એન્ડ તેસિકોજ, એન્ડ વે સ્પોન્ડ એન્ડ વે સાઇ
 ઓહ નોટ બેથેજ ફાર દી બોયજ ઓર મન
 આર મન લો હા ધી ડીયર લીટલ ગર્લસ
 એન્ડ ધી ગર્લસ આર મન લો ધી બોયજ

- ૧- મં ગર્લસ ડોન્ટ યુ થેન્ક મી બોયજ
 ના ઇસ એન્ક ફાર એની થેન્ક
 મ ગર્લસ એન્ડ દ પ્રેડી ટવા બેજ
 નાઇસ એન્ક ફાર એન થેન્ક
 યુટ વ એક પસ ગિંગ મોસ્ટીસ
 હુ વચ આવર તપસ આર પ્રેરડ
 આરમ ઓર રોન્ડ મલ કાર્ટ
 મન બજ નો સ્વીટ હુ સ્વરટ ઓહ
 ડોન્ટ મી લેડીજ હુ બી ફેરડ.

શાહનશા—અચ્છા જાન હરબ બહરબા મનઆમ દીવા તબ.
 (પાહરી બમબર મમકા બના)

શાયર.

પાહરી—સમતનતકે કામરી નાજન કહાં,
 અમરી મહરનસે તુએ ફુરસત કહાં

आमि दुसरा-दिआव दुसरा.

भाग.

(व. ७२ और पोम्बका आना.)

व. ७२—अस अस नहीं.

अभीयात.

मुझे जितने बुरे दुकमरानी के मन्त्रे
अब तो एक जोश में ले जाऊँगी मैंने के मन्त्रे.
क्यों के पहोया हय मसाहिर अपनी मन्त्रे लहे करीय
किस्ती ये उमरेरना पहोया हय साहिले करीय
मेरा भगवा हय के अपने काम काणका आजा अपने मेरे
हेनरी के सरपर रखदू

पोम्ब—उदा मेराभी पड़ी भगवा हय के अपने सरका उपर
अपने मेरे के मन्त्रे के सरपर रखदू

व. ७२—हेनरी की शादीम दुगजन पठे तो भगवा नाहो

पोम्ब—उदा मेराभी के मन्त्रे के दा पागले जो पाया गनाछे तो
भगवा नाहो

व. ७२—मेरा भगवा हय के हेनरी की शादी डाक्टर भेटी लडकीसे
कहू कय तुम्हें पसन्द हय ?

पोम्ब—मुझे तो पसन्द हय अगर छोटे दु.जुरका मनसा दरीया
हय खोजे.

व. ७२—तो पागु अन्धा आर तुमभी अपने के मन्त्रे कीये
तगपीय करो.

(दोनों की जना जुययत और हेनरीका आना और दहनी तरफ
जयना, आम्हारे जेहन और मेरीका आना और आम्हारे
तरफ जयना).

अशाआर

जुलयट—अगे जहती हुं तो पीछेका हटाने हय कदम,
कांपता हय हिल मेरा और लड.भडाते हय कदम;

હે-રી—જમ પાઉં ધસ જમીનકો પયચાન જાએંગે.

તુ જો કહેગી ફૈરન ઉસે માન જાએંગે

મેરી—આગે બઢતી હુંતો પીછેકો હટાતે હંય કદમ,
કાંપતા હય દિલમેરા ઓર લડ ખડાતે હંય કદમ.

જેમ્સ—જુટે ટેરે જમી ટો જો પહેચાન જાએંગે,
તુ જો કહેગી ફૈરન ઉસે માન જાએંગે;

માના.

ચારો—પરાયા 'હે નહીં' સમજોજી ચમન અપના,
પરાએ બાગકો સમજોજી ચમન અપના,
પરાયા 'હે નહીં' સમજોજી ચમન અપના
પરાએ માલસે સમજાલોજી મન અપના
હમારે ગુનશનટી ક્યારી ક્યારી, 'હે બેલે' 'હે ફૂલવારી.....
'હરે શોમ' ગુલ કારી 'હે બંગલે ભારી ભારી
જાન 'હે દલન અપના પરાયા 'હે નહીં' સમજોજી ચમન અપના
હમ રે 'હસશનટી' ટૈયારી ટૈયારી 'હે બંગલે ભારી ભારી
સબ પર હય હુડ મુઠારી જો ચીજે, હય સરદારી
જાન 'હે દલન' જાના પરાયા 'હે નહીં' સમજોજી ચમન અપના
બાવારી ન રાજી,
બાવા હંસ ટરાડાજી,
હોગે પશેમાન

કોન ?

હમ

કોન 'હે' ધ્યાન

હોગે હસકાન

કોન ?

હમ

નહીં મેરી જાન

ન હંલો હગિજ, ખટકેમે મન અપના. (ચારોકો જાના)

બાબુ દુસરા—દિબાવ તીસરા.

શહજાદેકા મહેલ
(કેલીડોસ્કોપના આના).

રૂબાઈ.

શહજાદા-- ખુદાકા શુક હય હરશ હય જુદા કામિયાબીકા,
ન અપને કામમેં ખટકા રહા અબ લાજરાખીકા
નિહાયત મુજતરિબ હય દિલ મેરા ટપરે, જરૂર ખાતિર,
મદાવા કીજીએ અબ જલ્દિલકી ઇન્તેરાખીકા
કેલીડોસ્કોપ-- મેરી રાય તો રહે હય કે આપ ટપરે જકી મુદાઅત
સે હાક ઉઠાએ

શહજાદા-- કયુ ?

કેલીડોસ્કોપ-- કયું કે ટપરેજપર મારટીનકી તખીઅત આપ હય
ઔર વાહ ફિર આપકા ભાઈ હય

શહજાદા-- મારટીનકો ટપરેજકી ગાહ હો તો જસ આજહી
શહરસે નિકાલહો, ઉમે ઔર ઉસકી ટ્રાંજકો સરહદી
ઇન્તેજમકે દિલેસે ટાલહો. (આના શહજાદેકા)

કેલીડોસ્કોપ-- અબ કયા કીયા જાય અગર મારટીનકા ખયાલ કરતા
હુ તો અપને ઓહરેકી ખયર નહીં સખત મુસ્કલ હય

શાયર.

હય પુર ખતર દોરાહા કયું કર કદમ પઢાણ

કિસમતસે આપડે હય દો કિશ્તીયોમેં પાઉ,

જસ કુછ નહીં જો જીમે આયગા વોહ કરગા અબ મુઝે
પુછને વાલા કૌન હય ? (આના મારટીનકા.)

મારટીન-- કયુ મેરે મહરબાન કુછ મેરા જીક આયા.

કેલીડોસ્કોપ-- હા જીક તો આયા થા.

મારટીન-- ફિર કયા હુવા ?

કેલીડોસ્કોપ-- મગર શાહને કતઇ નામનજુર કીયા.

મારટીન-- ના મજુર કીયા ? કયુ ?

કેલીડોસ્કોપ-- કહેને લમેકે મંચ અપને બાઇકી શાદી એક બાબરી

ઔરત નાચને ગાને વાલીસે કરાઉં કયા શહનશીયોંકા
કાલ હય.

મારટીન—યે પાળન્દી યે વળચ તો મેરે લીએ જાંજલ હય.

કેલીકરોન—મેરી રાય તો યે હયકે તુમ ઇસ ખયાલકો છોડદો.

મારટીન—હરગજ, નહી કયા મંગ ટપરેજકા ખ્યાલ છોડ દું?

મુમકિન નહી આપહી કુછ ફિક કીજીએ.

કેલીકરોન—આપકે વાસ્તે અગર મેરી જાનબી કામ દે તો મુઝે
ઇન્કાર નહી, મગર જાન દેનેસે કામ ચલતા નહીં
તુમ્હારે લીએ હુકમ હો ચુકા હય કે સ્પેનકી સરહદ
પર મયે ફોજકે જાવ ઔર દુશમનોકો હકાવ.

મારટીન—બહોત મુનાસિબ.

કેલીકરોન—ફિરચન્દરોજકે બાઅદ મય ખુદ ટપરેજકો લેકર
વહાં મોજુદ હોઉંગા, ઔર આપકી શાદી વહીં કરદુંગા
મગર જાતે વકત એક ખત દેના જીસસે ટપરેજકો
દેખકર ઇતમીનાન હો ઔર મેરે માથ આનેસે ઇન્કાર
ન કરે.

મારટીન—બહોત ખુબ મંગ અબી જાતા હું ઔર વસીયત કર-
તા હ [જાના મારટીનકા શહનશીયોંકા આના.]

શહનશી—અબી વહાં મારટીન આયાથા ફિર ઉસને કયા જવાબ દીયા.

કેલીકરોન—ઉન્હોને મન્જુર કર લીયા ઔર વોહ કલહી વહાંસે
રવાના હોને વાલે હંય.

શહનશી—બહોત ખુબ કયા ?

કેલીકરોન—સિફ ઇતનાહી નહી, બલકે ઉસકે ઔરલી ખુશામદકા
મસાલેહા લગાયા હય, મારટીન ઔર ટપરેજકે ફાંસ-
નેકે લીએ એક જાલ તૈયાર કીયા હય.

શહનશી—વોહ કયા ?

કેલીકરોન—જીસ કમ્પનીમે ટપરેજ મુલાજમ હય ઉસીમે મા-
ગીલાન નામકી એક એક્ટ્રેસ હય. બસ ઉસસે
આરેજ મેલ જાંજ કીજીએ, ઔર ઉસકે જરીએસે
ટપરેજકો ફાંસીએ ઔર આપ હમેશા મારટીનકે
લીબાસમેં જમા કીજીએ.

શહનશી—બહોત ખુબ

કેલીઠરોન—અસ ઇસ જરીએસે મારટીન બદનામ હોગા, ઐર
આપકા કામ હોગા. (ગના કેલીઠરોનકા)

શહુબાદા—અસ કુછ પરવાદ નહીં અગર અયસે પાંચસો મારટીન
મારે જાએ તો મુઝે કુછભી પરવાદ નહીં.

ગાના

જ્ઞાન જીએ કામ જાએ જીએ, મુઝે કયા દય મેરી બસાસે
અયસી બાતોડી મર પરવાદ, હું કામ દીવાના કયા ?
હો જાં દિવાની પર કવન જાવાની ના મહરબાની
શામો શાદર મુદામ ગમ ખાગી જાનિસાગી ચદા નય જરદી
બાગી બેબારી દય, સુદ તેબી મારી દય, નાતી નાબેમારી દય
કમતરો બનરડી

દુનિયાના જીકા મરના. ઇન બાતોમે કપા રના અસ
અસ અપના યે યે બરના, ઐર અપનાહી મનવળ કરના

બામ દુસરા-દિખાવ ચૈથા

મ.હેલ

(ફરારેજકા ઐરતકે લિખાસમેં આના.)

ફરારેજ.—(દબરેજસે) આવ આવ કયા આગમં ? આવ જુતે કે
બન્દ ખોલ હું આજતો પસીને પસીને હો ગમ !

દબરેજ.—નહીં તુમ મેરી બુઝુર્ગ ઐર માંકી જગેહ હેકર મેરે
જુતે કે બન્દ ખોલો મંચ ખુદ ખોલે લેતી હું.

ફરારેજ.—નહીં બેટા તેરા દુસ્મન તેરી વજબ તેરી જ્ઞાન ઇસ
કામકે લાયક નહીં.

દબરેજ.—તુમતો અયસી મુઝપર શકકત ફરમાતી હો ગોયા માસે
જયાદા ચાહતી હો તુમને મેરે સાથ વેહ બરતાવ
કીયા હય. કે પહેલી દાયાકા ખમાલ દિલસે બુઝા દીયા

ફરારેજ.—(મારટીનકા આતે દેખ) બેટી મારટીન સાહબ તસરીક
લા રહે હંચ.

(દરારેજા અંદર જના દબરેજા ઇસ્તેકબાલકે જના
દોનોકા બગલગીર માતે આના).

જાના.

ગહ તકત હું તે હારી લગમે,
ચુમું જો તલવોકો નેનસે અપને;
પલકે ચુમેંગી દધ મારી પમમે.
જેયું રલાઓજે નેહ લખા કે,
હમ રહે હસેંગે નરનારી જમમે.

શએર.

મારદીન—આયા હું તુમસે મિલને અજબ ઇજતેરાખમે,
યેક પાઉં હય જમીનપર ઓર યેક રિકાબમે;

દબરેજ—તો કયા દહી જાનેકા ઇરાદા હય.

મારદીન—મજબુરી રપેનકી સરહદપર મએ ટ્રેજ જાનેકા કુકમ
હુના હય.

જાના.

દબરેજ—જોખન બાલારે જોખનવા ચાલે કિરસે તડપતી છોડ,
આખ આખોમે નીદ ન આવે, જાવો નહીં મુંહ મોડ;
મુજે લખલો નહાર નહીં આવે કરાર, નહું જરો ન જર,
રહે અશકેકે તાર.
ગમે દુરીસે હાર, જાઉંજેરે મંજર, ફેકે અહો નાલે
ચાલે કિમ્પે તડપતી છોડ.

ફિર આપ મયદાને જંગસે કળ વાપસ હોંગે ?

મારદીન—જળ ખુદા લાયે.

શએર.

દબરેજ—તુમતો તડપતા છોડકે મયદાનકો ચલે,
કુછ બદોખસ્ત દિલકી તડપકાલી કર ચલે.

મારદીન—બદોખસ્ત ઇતમીનાનસે મયને અપના એકદસ્ત ખતી
પરચા વ.જરે આજમે સલતનત કેલીડરોનકો દીયા
હય. વોહ તુમહેં મોકા પાકર ફારન લે આવેગા
ઓર વહીં ગિરજમે નિકાહ પઢાવેગા ઉસકે સાથ

જાનેમેં .ઉ.જર ન કરના.
 રૂબરૂ—કહી નહીં, ખુશીકે સાથ આઉંઘી.

ગાના.

સાદમાન જાઓ જાઓ દિલદાર.
 આવો મોરે છેલ ડાર તોરે મર બૈયા, મિલજૈયા,-
 ઓ સયાં

કૃત્ય.૧.

જસતરહસે જનતે હો મેરી જાન દિરખાના.
 જ્યુ પુશત દિખાતેહો યુહી રખા દિખાના.
 વા રખના મેરી યાદ કહી ભુલ ન જના.
 સોજો ગમેં પ્રકંતસે મુજે યાં ન જલાના (જાના દોનાકા)

બાબ હુસરા—દિખાવ પાંચવાં.

— ❀❀❀❀ —

અગલા મહેલ.

(પોમ્ટ કા મએ, જેમ્સકે આના.)

પોમ્ટ—રંગ લાઇ હય બિલેરી.

જેમ્સ—આપ બટાટે બી હંપ યા યુહી.

પોમ્ટ—અમે ગમે કે અચ્ચે બલા સરકારકો પિદમનગારસે કયા
 મતલબ?

જેમ્સ—ટો મંચને ટયા ટીયા.

પોમ્ટ—રંગ લાઇ હય બિલેરી તુજે હેનરીકી તરહ બાહિરકી હવા
 લગ ગઇ હય તીન રોજસે કહાં ઝક મારતા હય.

જેમ્સ—બાવા જાન.

શાયેર.

આપ અન્ડરટી હવા બટાટે ટો મંચ મનજુર ટરટા

બાહિરટો મંચ મકમ બી નહીં ટરટા.

પોમ્ટ—કહેરજ દોતીન રોજમેં નાનબાઇકી લડકીકે સાથ લાઠી કર
 દેતા હું.

જેમ્સ—નહીં બાવા જાન મંચ શાદી નહીં ટર સકતા.

પોમ્ટ—ચુપ રહેા ઉલ્લુ કહીંકા.

જેમ્સ—બાવાજાન બલ્લુ નહીં ઉલ્લુકા પકા કહેા મડર બહીયારીસે શાદી નહીં ટર સકતા.

પોમ્ટ—વોહ મોચન હય.

જેમ્સ—વોહ બહીયારન હય.

પોમ્ટ—અરે બરકા નકશા કોઇ દેખેગા તો ગુરગાબી બનાએ જુર.

જેમ્સ—અરે ઉરકા મુંહ કોઇ દેખે ટો કહે ટનુર હય ટનુર.

માના.

દાનો—ખ્યાલ લાયા હય જાકે મોચન, ચલ હહ હહ હહ.

બહીયારી હય કુટા બરતન, જીહ છટ છટ છટ

અનસી કુલડપે વાર તન મન; અરે થુ થુ થુ

બહીયારી બી તો હય લંગન, અ.ખ થુ થુ થુ

મેચન.ખી ચાલપર મફકે હો આર બહીયારી,

સીનય નાક કર જુટટે આરી મારી

મુઝે ભટા નહીં પરે જાગનહીં કુચ જાટા નહીં બહીયારીસે

ધ્યારી હય મેચન, ચલ હટ હટ હટ

(દેનોકા જાના આના વજરકા)

વ.જર—અરે જેમ્સ આ જેમ્સ.

જેમ્સ—દા.જર હુયા હુ જુર.

વ.જર—ન માડી માનકો કહે દે કે ચાર ખજે માડી તૈયાર રખે

જેમ્સ—ખહોટ અચ્છા સરટાર (પોમ્ટકા આના જેમ્સકે ધોકેમેં વજરસે કહેના.)

પોમ્ટ—કયુ ખે ઓ મધેકે બચ્ચે

વ.જર—હય કયા હો ગયા ? ખાગલ તો નહીં હો મચ્ચે ?

પોમ્ટ—મ.આફ કીજમે સરકાર મંચ તો હરામી જેમ્સકો કહેનાયા.

વ.જર—ખયર.

પોમ્ટ—કદાં ગયા હય વોહ શયતાન.

વ.જર—જરા અરતબલ તક બેળ હય.

પોમ્ટ—કયા હુ.જુર કહીં તચરીફ લે બાએએ.

વ.જીર—ઇસવકતો નહીં મગર ચર બજે ડાકટર ઝેકા ખત
આયા હય ઉનકી તખીયત અલીલ હય વોહ લીખતે
હંય કે તુમ ખુદ આપ ઓ લડકી કે સાથ હેન્રીકી
શાદી પકડી કરગવ.

પોમ્ટ—બહોત મુનાસિખ. (વજીરકા જાના હેન્રીકા આના).

હેન્રી—કયું ચચા પોમ્ટ ! અબખ જાન કહાં જા રહે હય !

પોમ્ટ—ડાકટર ઝેકે પાસ તુન્હારી શાદીકે ઇન્તેજામ કેવીએ.

હેન્રી—જુજુમ પોમ્ટ મંચ તુન્હારા તલાશમેંયા કે જુમ એકલે
મિલે તો કુચ બચાન કરે.

પોમ્ટ—રંગભાઈ હય બિનેરી (મસહોદા જા કર.)

શયેર.

તાલિએ તન હામ હય ઝોટે હુજુર,

કુછ ન કુછ હય તલમે કાલા જુર.

શીર છરશાદ.

હેન્રી—ચચા પોમ્ટ મુઝે માગજુમ હય કે અબખા મેરી શાદી
ડાકટર ઝેકા લડખામે કરવાલે હય. મગર અફસોસ !
કયા મહું મંચતો શાદી કર ચુકા ?

પોમ્ટ—કર ચુકે ?

હેન્રી—જી હાં.

પોમ્ટ—ગજબ કઠીયા મેરે છોટે હુજુર અબ સમઝીએ કે બો
હુજુરકા દિલ દુટ ગયા.

હેન્રી—હુજુમ પોમ્ટ અબતા જો હો નાથ સો હો ગયા અબ
કુછ તદખીર કીજીએ.

પોમ્ટ—બસ ખબરદાર ! ઇસકદ આજાદી ?

ગાના.

આન રહે કુછ ગા ન રહે હય ખ્યાન યહી દિલજાન મિલે,
ગોરે ગોરે ગલો વલી, આફેટે બાલો વલી;
આંખો મે સમાઇ ઓ ધુલલી. ફિરે ઘર બર નહીં રહે ખતર
કુછ હો મગર મિલે દિલખર તનમન સબ કુરખાન ફેશન પ

હેન્રી—અબતો જો જખમ હોનાયા હો ચુકા અબ મરહ
મગાના ચાહિયે

ચોખ્ખા—અમ્મણ બાવા અમ્મણ જુર સમજાઉંયા

દે-રી—મગર જરા મસાલે હા લગાકર [ખના દોનોકા]

બા'મ દુસરા—દિખાવ છકા

ખવા'મ ગાહ.

(કેલીડોનકા સે તે નજર આના.)

કેલીડોન—ખુત પડે. ખુતોદા હવ કોમ નહીં બાધોજ તુ
છસ્તરદ સે દશ મરમમે મના નદીદા ઐર વદાં તક
સતાને લગી કે આતમે અરવાદમની અપને મદદ
ગાગડો લમ્મ હવ ખવર દેખા ગયમા આગહી બસ
આગહી ઐર અબી ફિનદૈર ઓ મેર ખાલાતોકો
ખજદિલ ખનાને બાતી રહા પસ દઠ ખવ દેખુ
આધનેજ તુમે કબરસ્તાનમે કોન પનાદ દે સકતા
હવ. કયા તુ આરામસે મા સકગી ? કબી નહીં બસ
જો કુદાલ હવ. અખ છટસે છટ બગ દુંગા.
(કેલીડોનકા કબરસ્તાનકો ખના.)

બા'મ પહેલા—દિખાવ સાતવાં.

ક.ખરસ્તાન

(કેલીડોનકા કુદાલ લીએ હુવે આના)

કેલીડોન—લઅનત ફિટકાર, ખનાયા છસને છન કબરોકો હસ
મેઅમાર પર લઅનત શજરપર લઅનત દરો દિવાર
પર લઅનત અય નાદાન આસમાન તુ અપને આપ
દિવાના ખતા જોમસ મન્દે છદાતેકા સામીયાના ખના
આધનેજ મુઝે ખતાતુ કિસ મકાનમે હવ ઓ પલીદ

ખદકાર જવાળ, દે કે શહેર ખમોશાંકે કિસ મુઝનમે
હય વર્ન તેરેલીએ નાહક, કિરીતેરે હમ સાએકા ઝો-
પડા જડસે કિખડ જાવગા ઝા ખદકાર ! તેરેલીએ
મહફએકા મહેફઝા ઉજડ જાવગા હય નહી ખોલતી
(એક કબ્રકો ખોદ કર) ખવર નિકલો એક એક
કરકે નિકસો.

શાયર.

દી હય પનાહ તુમને જને અફખમાલ કો
અખ ખાગતે કદાં હો સખ લો કુદાનકો

ફંદે.

ગાયબી આવાજ—

અખખ હામા જોદાએગા તું હવેલીયાં મન્જુલે અદમકી
યહાં કે સખજે કા પતા પતા મવાહી દેગા તેરે સિતમકી.

કેલીડરોન—દેગેદો યહાં ઇસસે કૈન ડરતા હય (ફિર ખોદના)

ગાયબી આવાજ—ખખ-દાર

કેલીડરોન—હય કૈન ! કોઇ નહીં (ફીર ખોદના)

ગાયબી આવાજ—(ગહિર હોકર)નજેરે જમીં હું મંય હું
હર જમેહ ઐર કહીબી નહીં હું (કેલીડરોન
રહકો મારને દોકતા હય) તમામ જરએ
પડેંગી ખાલી નકામ આએગી યહાં કુદાલી
(ફિર હાથસે પકડાના આદતા હય)હવાબી કહીં
મુઝીયોમે રહી હય (રહકા ગાયબ હોના
કેલીડરોનકા હયરત જદા હોના)

રેગલ

प्राप्य दूसरा—दिआव आठवां

अमला महेश

(साथीक. वल्लरका आना.)

वल्लर—वाहरे जेम्स तेरी सख्यात मंरी ? अज जेयारा पोम्ट सुनेगा तो किस कहर उसको मलाव होगा. (पोम्टका आना.)

शायेर.

पोम्ट—सुनाउगा हेनरीका जे रसा तो उनको सद्धमा जुरर होगा कुछक अलमका इटेगा सरपर और ममसे दिव युर युर होगा आदाय अर्ज हय जनाने आली.

वल्लर—आव आना पेम्ट मय तुम्हारीही तावास में था.

पोम्ट—जहाँ ! और मयली आपक छन्तेजरमे था.

वल्लर—मुझे तुमसे कुछ बताना चाहते हैं कहेन. हय.

पोम्ट—और मुझे भी आपसे कुछ आछाइटमें अर्ज करना हय.

वल्लर—अच्छा कहें.

पोम्ट—नही पहले आपकी शुरअ कीजिये.

वल्लर—अगर मयने पहले शुरअ करदीया तो तुमसे यहाँ अजली न रहा जयगा.

पोम्ट—और मयली यही कहता हूँ के आपसे सुना नहीं जयगा.

वल्लर—अच्छाआछा पहले तुमकी शुरअ करो.

पोम्ट—अच्छा जरा ठंडे कलेजसे दूरिये के आपका इरजन्द सख्यात मद हेनरी एक लड्डासे पोशीदा तौरपर खादी कर युका.

वल्लर—अदा हा हा पोम्ट तु पागल हो गया हय अरबमें हेनरी नहीं

पोम्ट—तो फिर.

वल्लर—जेम्सखादी कर युका एक मोचनसे.

पोम्ट—अहाहहा अस हू जुरको तुरकी अतुरकी जवाब देनेमें मज्ज

આતા હય વર્ન જેમ્સ 'બગ.વર મેરી મર.છકે નિકાહ કરે
હુ.જુર 'હે દુશ્મનોકી મલન ફલમી હય, યા જેમ્સને
આપકો ઘાકા દીયા હય.

વજીર—કિરકા ઘોકા ? વોહ અમી સારતમે' મેરે પાઉ' પડતાથા
મં'યને ડાન્ટાતો મલા મુંટકર મરતાથા.

પોમ્ટ—મં'ય કમમે કહું છો' હુ.જુર બડી આ.જે.છસે મઆપ્રીકે
લીએ ગિડ ગિડાતેથે.

વજીર—તો પોમ્ટ કળ સચ હય ?

પોમ્ટ—જુઠેપર ખુદાકી માર.

વજીર—અરે મં'યની સચ કહેતા હુ જુઠેપર ફિટકાર.

પોમ્ટ—અરે જેમ્સ ! જેમ્સ ? જેમ્સ ?

વજીર—ઓ હેન્રી ! હેન્રી ! હેન્રી.

દાનો—

ગાના.

હાય હાય ઓ બાઈબરુલત ઓ બાઈબસલત મુદ'પર અપને ડાલો
સહેરા 'હે લખનતકા.

અલ્લાહ ઇસકા મુદ કાતા, ખીરી લાયા 'બાલા 'બાલા મલા ખાતી
મે' બાલા.

સબ પાની મં ઘેડાકા પિકારે ખાન્દાની.

લાયા આપર મનવાલી અમાર મહેતરાની

સાદી હયગી અરઆદી જલે 'હે કદ ખુદાઇ.

હોમા જુર ફનીયાદી બેઆના નાન બાઇ

'હે સમશીરે દામદી દિલકો પાશ પાશ મુસ્કીલ હોમા કુ'એમે
મુદ હિખલાતા

અબ કુછ નહરમા.....સુલવાયગા કુછ ખાકે ખયાલ આબરકા

નાહારીમે 'હુ ખવારી ઉધાર જહર લુગા ચોરી ચોરી ખીવી લાના

માં બાપોંકો મુરદા જાના—હાય

'હે બેહવાઇકી કહેરાઇ ખોઇ ગયરત, કહાં કુઓઇ ગયરત

કુછ તો બાવાકીબી બદકાર, સર્મ કરતા સર્મ કરતા સર્મ કરતા

હય રીસ્તાદારી યા બા.જરી, ક્યારી 'હે શેરાહપુસ્તી 'હે ધોમામસ્તી

બાબ દુસરા—દિખાવ નવવાં

મહેલ ખવાખગાહ

(દબરેજે કેલીડરોનકા આના.)

અખીયાત.

દબરેજ—ખીજ ખનકર શબ્દે તારીકમેં આને વાલે,

ખવાહિશોકે મેરી ખેતાખ ખનાને વાલે,

દિલકો મેરે અયન ઔર તસકીન કુછ આના નહી,

સામને આખોકે જખતક મારટીન આતા નહી,

કેલીડરોન—તો કયા ઉસ મારટીન કે ખતકો મારટીન નહી સ-
મજતી ? (ખત દેના),

દબરેજ—હા હાં ખયર પ્યારે જો તુમહારી ખુશી લડનીંગા કે-
લીડરોન. નહી ! નહી ! વોહ મહા મહા કયા કેલીડરોન
વજરે અઅજમ આપહીકા નામ હય !

કેલીડરોન—હા મેરાહી નામ હય !

દબરેજ—આહ ! કયલા આમજમન ઔર છુબુર્ગ નામ હય
કયા આપકો કબી અયની પાકખાજ ખીવીપર શક
આપા થા !

કેલીડરોન—આમોશ ! ઔરત ઔર પાકખાજ ?

દબરેજ—નહી મેરે હજરત નહી, દુનીયાકી સન ઔરનોં પર
તોહમત ન લગાધએ.

કેલીડરોન—કયા તુમી બદશઆર ઔ નોંખી તરફાર હય સાયદ
તુ કિસી સુરકા અચ્ચી હય

દબરેજ—હાં ?

કેલીડરોન—હાં ? તોહકે કુદરતકી મુતમિશના કારવાખ હય
કે તું મારટીન કે બદલે કિસી અયરકી અયસ
માહમે આધ હય.

દબરેજ—હં ! કયા અયરકી અયસમાહ ?

કેલીડરોન—હાં કુદરતકે જમરદસ્ત ઔર અન્નિલ હાથને તેરી

કિશ્નીકા કુઓ હીયા જ્યસા મોતીયા વયસીલીજગેહ
પર પિરો હીયા.

દખરેજ—નહીં નહીં મેરે સાહજ આપુ જ્યોવાલે હોકર કબી
અયસા ન કરેગે.

કેલીડરોન—તો તુબી કહે કે મંય ઉસ ગન્દે પાનીકી ગાવ
નહીં હું.

દખરેજ—હું મગર ?

કેલીડરોન—મગર કયા ?

દખરેજ—હું મગર આધી ?

કેલીડરોન—આધી કયા ?

શબ્દ.

દખરેજ—જો દો શાખોકી ફરતને કલમ ખંદી.

ઉમી ટેહનીસે 'હ પયદા હુઠ હય પુર જલમ ખંદી.

કેલીડરોન—તો મુર તેરા બાપશા યા માં ?

દખરેજ—મા.

કેલીડરોન—યા અહલાહ મુરમાંકી બેટી તેરા નામ ?

દખરેજ—પયદાયશી નામ કટગએન ઔર ફરત નામ દખરેજ.

કેલીડરોન—તો કયા તુ ઉસી આમતેજકી બેટી હય ?

દખરેજ—તો કયા આપ લાડલી જો કેલીડરોન હય ?

કેલીડરોન—હા.

દખરેજ—જો અજમાતન તો અપની બેટીકો કયા કાંધેવર ચલા
કર ગયરકી અયશ માહતક. (રહે ટોમ્સકા જાદિર હોના)

રહે ટોમ્સ—જો બદ અન્નમ દેખા ફરતકા ઇન્તેગમ પત્રમ
કિરકા હય ? કિસકી બેટી હય ? કિસકા કાંધા હય ?
[ગાયબ હો જના]

કેલીડરોન—ઉફ બદ દુઆઓંકા તીર દુઆકી કમાનસે ચલ રહા
હય બુદેકઃ અગાપ ફલ રહા હમ, જો ગરીબ ટોમ્સ
મંય આજ તેરે દુખકા અન્દાગી કર સકતા હું હાય !

(કેલીડરોનકા દખરેજકા જોદીમે લેના ઔર શહાબેકા આના.)

શાહબાદા—ખુબ

शायेर.

वक्राशतें दयानन हो रही हय.

अमाननमें अयनन हो रही हय.

केलीडरोन मेरे लापके तमलम शाह आपका छसकन उमटे
पाठि वापस होगता यदिये.

शाहजादा—तुं के आपका छसकन तनदाछ हरकार हय.

केलीडरोन—जुअ होता ! अगर आपकी जन जने रेइ कोन हयई

शाहजादा—तु हा मेरी मअशुका नहीं पलक आपकी मअशुता !

केलीडरोन—हा मेरी मअशुका और मुझे छसक साथ अयसाही
ममक हय जयसाके मरहुम शाहको आपकी हमरीरा
के मथ और आपके नाताके आपकी नानिन के साथ.

शाहजादा—तो क्या रहे आपकी भेरी हय ? मथ मनका पौर
हय तो भेरी अनावीय अवर मंय मअक करता हूं.
छनको मेरे हयाज कीछमे

केलीडरोन—जस हुरु जस अमरहे अपने आपकी आगोशे
महुजतमे आमछ अम छमको जहन्नमकी हवा लमना
दुखवार हय.

शाहजादा—भेरी हय तो क्या हुआ उसका आहनेवाता तुम्हारा
सुखतान हय.

केलीडरोन—मुझे मअलुम हयके वोह अक अयतान हय.

शाहजादा—मेरी मअरु नजर हय.

केलीडरोन—ममर मेरी तुरे नजर हय.

शाहजादा—अच्छा तो रहे याद रहे के मंयली अमर अपने
वकतका सुखतान हूं तो छसे तेरेही हाथीसे अपने जिस्तर
तक मंजाउंगा. (जना अरसे में)

केलीडरोन—ज ज मुछ अयतान क्या तेरी धमकीयोसे केलीडरोन
हर जयमा हरमिज नहीं जहां छतने पुन हुवे वहां
तेरा और सही, मंय छसवकत अयनन हूंआ जयतक
तुम्हो तेरेही पुनमें बैठता न देखुंगा.

દબરેજ—નહીં મેરી માં બડી ઇસમનદારથી.

કેલીડરોન—કયા તુમ કોઇ ગવાહ રખતી હો ?

દબરેજ—આહ અયસા કોન હય જો ઉસમેયુનાહડી તરફસે
ગવાહીદે (ફરારેજ કા માયાકે લીખાસમે આના)

ફરારેજ—મંય ગવાહ હું કે વોહ બેકુસરથી

દબરેજ—મેરી ખારી કાયા ખા ખતા કે તુ કયા જાનતી હય

કેલીડરોન—ખતસા ખતયા જરૂર ખતસા (ફરારેજ કા ઐઝતકા
લિખાસ ઉનાર નવનુઓ જાવીમ તુ મેરી ખીવીખા
ઇસમત લેખીર અબીનકે અના હયધુગી મારને ચહનવા)

ફરારેજ—ઉહુ મુઝકો જાનતી કુછ પરવાહ નહી લેતીન માફ
રહેકે રહે રાજ પુઠી સરખાતા રહે જાવેગા

દબરેજ—(કેલીડરોન કા લીખકર) મેરે અખયા પડેરો ખનમે
દરિયાફતો કરલી જાવેગા

કેલીડરોન—અચ્છા ખતા તુ કયા જાનતા હય ?

ફરારેજ—દેખ જો નાદાન દેખ રહે ખત આધનેજને મેરે નામ
બેજેથે જાનને સરાસર મુઝસે નફરત જાહિર કી હય
ઔર ખાઅજ ખુતુ તમે બાઇ ખનાયા હય જાઅ
અયસે ખુતુત મેરે પાસ આએ તો મંયને તુમહે લીખા
કે આધનેજ ખરાબ હય ઔર તુને બે સમજે
ઉસગરીખડી જાનલી (ખત દિખાના)

કેલીડરોન—આહ મેરી ઇસમત મઆબ ખીખી ખુદા તુઝકો
ખુશી [આધનેજકી રહકા જાહિર હોના] કોન
આધનેજ મઆફકર લીલ્લાહ મુઝકો મઆફ કર

શબ્દો.

રહેઆધનેજ—તુમહારી આંખોમે આએ આંસુ તો ખુલ ગયા
મુંદ તમામ મેરા જહાં મેં સોજા બરસસે
અખતકે ઇસી લીખેયા કમામ મેરા અબ જાતી

ખામ તીસરા—દિખાવ પહેલા

—૧૧૧૧૧—

રાસ્તા.

(સારતા બેઠીઃ કા. ગાને હુવે બાના.)

સારતા બેઠી —

ગાના

આજરોપે આપ મેરે કામરે
બેકસીમે લાઆની હય લાઆરી હય નાદારી હય
ખુના પેશમે બસારા ઠડા, રહે બાબર કફના ખુન હય
કાલીકે કુને પડે હય બેકાર આની તરી હય લડુકી કુવાર
તેજથી કટાર મેરી જીભીકા આખર
હયકે આજ કુદ હય, તેનીલો રવાનીમે બા જરે માલ

આશઆશ,

હો ગમ બે ગોડ મેરે માલમે મુલમગરી,
ઉડ ગયા તાડીકા જાગન એ રંગત ભગરી,
હમ હય શરફે મે ન તાડી મે હય કુદરત જગરી,
આતી જાતી હયગી આપ ખનખરપે નૈયત જગરી,
મસલમે માગ હ ચલનેકી દુઆ માગ સુદત બદનપર સુખ
પોશાક માલનેકી દુઆ માગ અગર તુ ચહી ચન્દરેજ આર
બેકાર નહા તો પની તેરે મુહમે બેર તુ મેરે દિલસે ઉતર જા-
યગા, (કરાએજકા અના)

કરાએજ—કયા મય આપસે કુછ હરિયાફત કર સકતા હું?

સારતા બેઠી—શોકસે

કરાએજ—કયા સારતા બેઠી આપકાહી નાગ હય ?

સારતા બેઠી—જલા મગ જીક-તત કુછ બેરહી.

કરાએજ—આપકી જાએ સુકુનત ?

સારતા બેઠી—નાટક કપનમે મેરી બહન માગીલાન મુલાજમ
હય વહી રહેતા હું.

કરાએજ—અગર આપકી થેલી મે અશરશીથેકી જગેહ હો તો

મેરે હમ રાહ આધએ. આપ મેરા .ખયર મકદમ કરે
યા ન કરે મગર આપકો ઇસ વકત .ખયર મકદમ
કરના જરૂરી હય.

સારદા બેદિલ—મન બુર હય.

ફરારેજ—આપ મેરે હમરાહ ચુપકે ચુપકે ચલે આધએ.

સારદા બેદિલ—ચલીએ. (ગના દોનોકા.)

બાબ તિસરા—દિખાવ દુસરા

કેલીડોસ્કોપ આના

(ટપ્પરેજકા અફસોસમે બેયકે દિખાઈ દેના.)

આના.

સજન સાવરીયા આવો આવો મિટાવો પીર.
બાલા બેનના જલાવે શરીર
સપશ બાંહ સદેશ હિખાડ બાટ તકાવો ફેર ન આવો.
કાહે પિલાવેન પ્રેમકા અમૃત નીર.
સજન તીર કયસે હો ધીર રે આવો આવો.

શબ્દ

ચલે આતે હંચ આંસુ ઐર હય દરમાન ઇતનાસાં.
ચહે હય મૈયત પે મૈયત ઐર કબરસ્તાન ઇતનાસા.
(આના કેલીડોસ્કોપ)

કેલીડોસ્કોપ—કયું બેટા ટપ્પરેજ ? તુમ્હારે ચરા ફરારેજ તો નહી
આએ ?

ટપ્પરેજ—નહીં અબ્બા જાન ?

કેલીડોસ્કોપ—દેખો શાયદ હિસ કમરેમે હો. (ટપ્પરેજકા દેખકર આના)

ટપ્પરેજ—અબ્બાજાન ચચા ફરારેજ તો વહાં નહીં હંચ (પાદરી
એલીઆગાકા આના.)

શાએર

પાદરી (ખુદસે) ચુટલ શિકાર અળ મેરે કાબુમે' આયા હય,
ચિડીને બાજકો કુછ મશવીરા કરને બુલાયા હય

કેલીડોન—આઈએ આઈએ પાદરી સાહબ આઈએ.

પાદરી—ફરમાઈએ કિસ વાસ્તે મુઝકો બુલાયા હય ?

કેલીડોન—બુદમઝી આગસે બચાઈએ ?

પાદરી—કિસકો બચાઈ ?

કેલીડોન—સલતનતકો રીઆયાકી બહુ બેટીયોંકો.

પાદરી—ઉનપર હમલા કૈન બેબાક કર રહ્યા હયા ?

કેલીડોન—કોઇ નહી કિટઆ ખુદ અપની ફૈજકો હલાક કર
રહ્યા હય

પાદરી—કયા પહે ઇસારા સુલતાનકી તરફ હય ?

કેલીડોન—જહાં ઉસી બેમમાનકી તરફ હય.

પાદરી—લેકિન આપતો ઉનકે.....

કેલીડોન—હાંહા મંય મળી ઉસકો સલાહ કારથા.

પાદરી—ફિર કયા ઉકતાફ હુમ જાં ચોલી હામનકો સાથ છુટ કયા ?

શાએર.

કેલીડોન—મદસસ ન પહેલે હુમ તકલીફ પરાઇ,
જળ અપને લગી ચોટ ફુલાઇ હય ફુલાઇ.

પાદરી—હાં હાં અળ મંય સમજા અચ્છા કહો કયા ખ્યાલ હય ?

કેલીડોન—કુછ નહી સિફ સહારા ઔર ઇમદાદ,

પાદરી—કિસ બાતમે ?

કેલીડોન—વહીકે આપ અજરાહે મહેરબાની સરહદપર મારટી-
નકે પાસ જાઈએ, ઔર મેરા ખત દિખલાકર ઉસે
પ્હાં લે આઈએ.

પાદરી—(કુછ તવ કકુફ કરકે) કેલીડોન પહેલે મંય તુમસે સાફ
ન થા. લેકીન અળ તુમહારી નિદામત કે આંશુઓને
ઉન શોઅલોકો છુઝા દીયા જોઇ-તેકામ લેનેકે વાસ્તે
મેરે દિલમે' ઘડક રહેથે. અચ્છા ખત લાવ.

કેલીડરોન—અચ્છા ઠહેરીએ મંચ લીખણતા હું (જના ઘેર
ખન લીખકર લે આના) દેખના દગા ન કરના.

પાદરી—(સલીખ હાથમે ઉઠાકર)

શબ્દ.

દગાકા ગુમાં બી પ્હે ખેળ ગુમાં હય,

હમારે તુઘારે ખુદા દરમિયા હયે.

(જના પાદરીકાં આના સારટા ખેદિલ .મએ ફરાયે.જ).

સારટા ખેદિલ—આદાખ .અ.જ.હય જનાખ.

કેલીડરોન—આવ દિલેર આવ.

ટખરેજ—(ખુદસે) પ્હે તો માગીજ્ઞાનકાબાષ્ટ હય અખખાજ્ઞાનનો
ધસે કયું ખુદાયા હય ?

સારટા ખેદિલ—હુ.જુર મંચનો દિલ રખના હું ન દિલેરી.

કેલીડરોન—તો ?

શબ્દ.

સારટા ખેદિલ (ખ.જર દિખાકર)

.દ.કી.કતમે સિકકા હય મચ્ચા દિલેર.

જનાતા હય જે તોમડીકેબી શેર.

કેલીડરોન—અચ્છા એક ખુનકા કયા દામ હય!

સારટાખેદિલ—જનાખ જયસા ખુન વયસાહા દામ!

કેલીડરોન—એક ફોજ જવાનકા?

સારટાખેદિલ—અગર વોહ બે હથીઆર હો તો સો અસરશીકા
શી હય,

કેલીડરોન—અગર વોહ હો સિપેહ સાલાર?

ટખરેજ—(ખુદસે) યા અદલાહ સિપેહ સાલાર???

સારટાખેદિલ—તો ધન્યામ એક હ.જર

કેલીડરોન—અચ્છા તુમ મારટીન સિપેહસાલારકો જનતોહો?

સારટાખેદિલ—જહાં વોહ તો રો.જ મેરે મકાનપર આતે હય
ઉસે કયા?

કેલીડરોન—મસે ઉસકા લાક્ષા દરકાર હય.

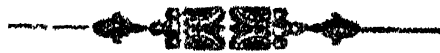
સારટાખેદિલ—તો જયઆના ધનાયત ફરમાઇએ, ઐર રાતકો

પારા બને આપ્રએ. ઐર લાસા લે બપ્રએ.

કેલીકરોન—લો રહે એક હવનર બપ્રઆના જબ મારટીનકી લાસા
કા થહેલા મેરે હવાલે કરો તો! મનઆમકી માદ
દિલાના [બના દોનોકા.]

ટબરેજ—હાય સિતમ! દગા! પ્યારે મારટીન તુમને મુઝે કહીકા
નરખખા. વોહ ઓહદે વદા. ઐર વોહ પયમાન તુમ
ઐર માગવીલાન તો આજ કિરસા તમામ હય. કયુ'કે
દુસરેકે લીએ બના દેને વાલા જન્દએ બવીદ હોતા
હય. મંય બહિંગી ઐર અપને પ્યારેકો કિસી ન કિસી
તદબીરસે બચાઉંગી (બના ટબરેજકા)

બામ તીસરા—દિબાવ તિસરા

અમલા મહેલ.

(મેરી ઐર જેમ્સકા આના.)

અશઆર

જેમ્સ—પીને પડતે હંય અબ ખોટે દોંટ
ડેકીએ બચકતા હય કિસટલ ઉંટ.

મેરી—આગ લગ બપ્ર અયસી શાદીકો.
ઝાંપમે' બન્દ કર દીયા મુઝકો.

આદમી કયા હુવે મુરગી ?

ગાના.

દાનો—મટ ચીલ્લા (પુચ પુચ) મચલ મચલ દર
અયસી ખોટે' મટટર દીલબર યહાં
રહે સીતમ સહા નહીં જતા, છુપકે યહાં રહા નહીં જતા.
હયદમ મેરા યહાં છુટતા—મટ ચીલ્લા.
શાદી શાદી જલે રહે શાદી, કે જીતેલી જી કથ બનાડી.

આધી આધી બલા ના લાદીં મેરેહી સરપર તમામ લાદી
અળ ઘડીયાં ઝૌર કડીયા મંચ ન ગીનુંગી.

જો અળ દુને શૌર મચાયા નામ બિહારા બના બનાયા,
લાકર મુઝકો યહા ફસાયા, લેની હય કયા મેરી જનન-મટ
જેમ્સ—અરે મેરી રહે બાટટો અચ્છી નહી ટેરી દુધિર બાહિર
ચલી આઝ.

મેરી—ચલી આઊં મુઝસે તો ઇસ કાલકોઠગીમેં નહી રહા જનતા
મુઝે મેરે મયકે પહોંચાદે.

શબ્દ.

જેમ્સ—હ અગર ટરરાએગી યા ટો રહે સુકી આરાઅસે,
દીન નિટલ સડતા નહી રહે બાગ બેહનગામસે.

આજ માલીકે હાડસે બાપકો એક રટટા લીટકા હય, ઉસમે
જે વહા છુપાનેંદા હાલબી લીઠ ડીયા હય

મેરી—ના તુ ખુફ ફયુ નહી જાકે કરે દેતા કે અરલ રહે બાત હય

જેમ્સ—ઇસકા જવાબટો લાજમ હય કેવેં લાટમે

મેરી—જાતસે શાદી તો હો જાએગી આજાદીતો હો જાએગી.

જેમ્સ—તપસે હુક જાય સળ હાલત જાવાનમેં, મુડરટો રહે
દિમ્મટ કામે, જાવાનબી બન્ડ મુંહમેં બન્ડ લગબી બન્ડ
વહાં જાટેહી હો જાટે હંચ સળ બન્ડ.

મેરી—અરજા તો જા ઝૌર મંચ ખુફ સમજાતી હુ.

જેમ્સ—અરે વાહરે મેરી બહાદુર હુમહન. (જના જેમ્સકા.)

મેરી—ઓહો સુસર સાહજ તો આગએ અળ જરા ઉતકે ભજન
જકા હાલ છુપકર દેખતા ચાહીએ. (વજરકા અખબાર
પઢતે હુવે આના)

વજર—લન્ડન ન્યુજ અમેરીકન લેથર પ્રેસ ચંદા ઉહ ઇસસે
અપના કયા મતલબ હય ઇન્ડીયન બતીમ ખાના કડ
હાં ઇસમે દો હજાર રૂપય દેજે.

મેરી—(ખુદીસે) બાપરે દો હજાર રૂપયા ઝૌર વોહબી ફંડમેં !
હાં અલૂમતો હોતે હંચ રહમદિલ બાવાજન આજકી ઘડી
હય. કે આપકે બેટેકી ફુલહન આપકે સામને ખડી હય.

વજર—મેરે બેટેકી ફુલહન !

મેરી—હાં તુમહેરે બેટેકી દુલહન તુમહારી બહુ.

વ.છર—આંખોકા અધા કમીના રિંગલા સબ જનવર મરગએ
તો કિલ્લુ પાલા.

મેરી—અખાખનન રહે આપકો મુંહ ફેરકર બાત કરના કિસને
સિખાના હય.

વ.છર—બુદા જાનો કમ્મ ખત ઇસ મુંહ કટકો કદામે પકડ
લાયા હય.

મેરી—દેખીએ મંચ અપના સર રખાવી હુ આપકે કદનો પર.

વ.છર—નેક બખત જરા દુગ્ધે બાત કર

મેરી—મગર તુમહારા બેટા હય બડા હાશીઆર

વ.છર—હાં હાશીઆરીમે બી શક રહ્યા મનદર અખાકેની થી
લે આયા કિરબી શક

મેરી—વોહ તો રાજ મેરે મકાનખ અતથે જ્ઞાન મેરે અખાકે
સાથ કલાલ ખાતોમે જાતેથે

વ.છર—કલાલ ખાતોમે લખના ખુદાકા ગફરતે હમ યાદા.
આર હમદરત વોહ અન્ગુર હય આર હે કુખતે આગુર
ઇ ખાતો તમામ આફતાખરત (વછરકા જાના)

મેરી—કયા પરવાહ હય આજ નહી તો કલ મનાંગી કિ
સમજાઉંગી (જાના)

બાબ તીસરા—દિખાવ ચાથા.

માખીલાનકા મકાન.

(શહજાહે આર માખીલાનકા શરખ નોશ કરના આર
સારથા બેહલકા છુરી નેજ કરતે આના.)

ગાના.

માખીલાન—મી ખવારેંપે રહમતે બારી, જાઇ બદરી કાલી કારી
જાન ચહાકર આતિશ તડકે આપ ચહાંસે કયું કર જાએંએ

શહજાહા—તુંમ રખ્યો જારી, મીખવારેંપે રહમતે બારી.

માગ્વીલાન—હલકી હલકી છુંદીયાં બહસેં મદવાં બનકે,
 ધનકી સાકીમે છીન છીનકે,
 હાં સામાન હય મે નેશાંકા ગરદુ પે પ્યારી—
 મય પીકર રખના હુશીઆરી વર્નહય દુશવારી—
 માગ્વીલાન—ગેહરી ઘટા જમી હય.

શાહુખદા—શીશે છલક રહે હંય.

માગ્વીલાન—ગીજલી ચમક રહી હય.

શાહુખદા—હોગી કાઢ કલાલી એહલે કલકડે હંસકર પાલી
 પીલાને વાલી

અખીયાત.

મા પીલાન—કલાલી બતાવેહો બર્કે કમાંકા,
 જ મીકા નશા ચદ ગયા આસમાંકા.

શાહુખદા—સામાન નશે પાનીકા હંય સખ કીએ હુવે,
 બાદલખી આજ તો હંય ચકીનન પીએ હુવે.

કયુ સારટાબિલ કયા દગ રહે હો

સારટાબિલ—કુલ નહી હુ બુર અપની રોટીપે પાની શીરા રહા,

શાહુખદા—તો ફાસ કામકે લીએ બાવરચીખાના બહોત મોબુ હય

સારટાબિલ—બહોત ખુશ હુ બુર. (ખુદસે) હેગ્ગન મિરરી બે
 મદહોશ તિરાહી કીમા બનાવેકા વકત કરીબ આતા
 હય [ચલેજનાત]

ગાના.

માગ્વીલાન—કે વાહ વાહ ચાર જાની, બલડીકી તુછ.

કુલ્લી જાડકે ગપો સુધન લેવાછ

અલવા ગડે દીયા દે સરહારા તીનો કસમ.

ખુદા વે કયુત કુલડા ન જોડી

બલડીકી તુછ ચન્દ ચીડીયા ફુલ આલમ દોંખ

દિખાયા સુંદર મુખ ચારે જાની હા

કે વાહ વાહ ચાર જાની.....

પ્યારે મારટીન અગર મુઝસે હમેશા મિલના હય તો ચલે જાવ
 નહીતો વાહ રહે કે આજકી રાત કલકી રાત હય. પહે મુલાકાત

આખેરી મુલાકાત હય.

સારતા બેદિલ—(ગુરસેમેં આના) માગ્વીલાન રહે કયા કરતી
હય. હુબુર આપકે લીએ કોઠેપર ગિસ્તર
તૈયાર હય

શહબાદા—તૈયાર હય તો ચલીએ [સારતા બેદિલકા શહબાદેકા
સલાહર આના]

સારતા બેદિલ—કયું તુ સમજના બનાયા ખેલ ખિચાડના તાહતીથી
માગ્વીલાન—મેરી કયા મળત જો આપકે કામમેં દખલ દે.
લેકિન તુકે રહે ડેવાજ હય. માસે માસપર રહમ
આના હય.

સારતા બેદિલ—ઇસમેં કયા શક મરનેં લગા જાવી હાનરકે
તોટ દિલવાતીએ

માગ્વીલાન—ધારે લાઇ ઇસકો ન મારો.

સારતા બેદિલ—અજા તો હુબુર પોડ રે તો મંચ કરત ન કરે.

માગ્વીલાન—લાઇ મય મિન્ગા કરતી હું લીવાહ ઇસકો બખ્શદો

સારતા બેદિલ—(ગુરસેમેં) નહી રહે હરગજ નહી જયસકતા
અખ મંચ બનાવુ કયુ કે આરાદમ સિકે પાંચ
મિનટ બાકી હય (માગ્વીલાનકા ખામોશ હોના
સારતા બેદિલકા કોઠેપર જાને ચાહના. બાહરસે
કુન્ડકે દિલોનકા આવાજ આના)

માગ્વીલાન—બાહર કોઇ કુન્ડો હિલતા હય.

સારતા બેદિલ—હવા હય આર કોઇ નહી (બના ચાહને દુબારા
અવાજકા આના.)

માગ્વીલાન—પહેલે બાહર જાકર દેખ આવ.

સારતા બેદિલ—(દરવાજેપર જાકર) કૈન હય ?

દખરેજ—(અંદરસે) થોડે આમરેકા ખવાસ્તગાર હય.

માગ્વીલાન—લાઇ મેરે સિપાહીકે બદલે ઇસ મુસાફરકો હલાલ કરો

સારતા બેદિલ—હીક હય જા શુન લા.

દખરેજ—ખોલો કિવાડ ખોલો.

સારતા બેદિલ—હહેરો આયા.

માગ્વીલાન—(શુન દિખાકર) રહે લીજાએ. (સારતા બેદિલકાકીવાડ
ખોલના દખરેજકા મરહાના લીખાસમેં આના સા-

રતા બેઠેલકા ટપરેજકા તલવારકે દોચાર હાથ
મારના ઐર ગુનમેં બાંધના કેલીડરોનકા આના).

કેલીડરોન—કયું લાશા તૈયાર હય.

સારતા બેઠેલ—જહાં આપહીકા ઇન્તેગર હય (બોરીએકી તરફ
ઇશ્વારા કગકે) તોહ રખખી હય લે બધએ.

કેલીડરોન—[ઇન્આમ દેકર] અચ્છા રહે લો હવાલા કરો
(લાશા લેકર ચાલે જના).

બાબ ફુસરા—દિખાવ પાંચવાં.

અમલા મહેલ

(હેન્રી વ બેથલેટકા આના).

હેન્રી—પ્યારી બુલ્થેટ અગર તુ અગાકો મના લેગી તો ઇસ
ધરકો અપના બના લેગી.

બુલ્થેટ—પ્યારે બુલ્થેટ તુ ન ગબરા.

હેન્રી—પ્યારી બુલ્થેટ.

શએર.

હય રહે સારા ફસાદ ગરદિશે તકદીરકા,
અબ સહારા હય તોતેરી ફસીહ તકરીરકા.

બાના.

બુલ્થેટ—ખીનતી કરંગીજ પગ પડી લેવા, આજ મનાલુંગી કામ
બનાલુંગી.

અંસવાલકે પૈયાં પડત મોહેલાજ ન લાગે,
સાસસુસરજ કે આગે...અસંવા;

હેન્રી—આચ્છા મંથે જાતા હું અબખાજન યહી આએગે,

બુલ્થેટ—શાયદ યહીઆ રહે હંથ. [હેન્રીકા જના પોન્ટકા આના].

શયેર.

ખાગમેં હય ન મકામેં ન વહાં હય ન વહાં,

નહ દુલહનકો ઠીયા લાકે જમીદોજ રહાં,

પોમ્ત—હય ! મહે લકડી કોન / શાયદ જેમસકી દુલહન યહી હય.

જુલ્યેટ—(કબલા ખુલ્લુર્ગવાર મંપ આદાખ અર્જ કરતી હું).

પોમ્ત—(ખુદમે) હંય બહુન બડી કાબિલ હય, ઇસકી ફસાહત કે

આગેતો નાતિકા બન્દ હય

જુલ્યેટ—હું જુર જીસવકતકે આપકી બગવર ઇમ્બાળત કોઝ કુસુર

હુવાહો ઉસકો મુઆફ કરકે.

પોમ્ત—નહીં નહીં બેટી ઇસકી શીક નકર

જુલ્યેટ—જી અયસી દાલતમેં જગકે આપકા ઇરાદા ગયર બાતી

સે શાદી કરનેકા હોતો.....

પોમ્ત—હાં મેરા ઇરાદા જીસ છોકરીસે થા ઉસકી શાદીકી... ..

જુલ્યેટ—તો શાયદ વોહ બડી ખુબસુરત હોગી ?

પોમ્ત—ખુબસુરત તો નહીં.

જુલ્યેટ—તો બડી માલદાર ચૈર મારીં ચુકતાર હોગી.

પોમ્ત—તોઆ ! તોઆ ! ! મહે બાન ઉસમેં કહાં

જુલ્યેટ—મેરે અખ્યાકા ખ્યાલ થાકે કિન્ની મૈકેસે શાદી કરેં તો

જહેજમેં હો તીન લાખકા સામાન દેવે મગર જલ્દીન

કુછ ન હો સકા. ફકત ચપરી હજાર રૂપ્યા આપકે

નજરાને કે લીએ મેરે હમરાહ કીયા હય

પોમ્ત—(ખુદમે) અરસી હજાર બાપરે અરસી હજાર અબ તો

બિલકુલહી હો ગયા મેરા બેટા પાર.

જુલ્યેટ—શાયદ હકીર નજરાના ખ્યાલમે ન આયા ?

પોમ્ત—નહી બેટા મુઝે તો અશરરીસે જીયાદા હય પાયસા.

માના.

તેરે વારી વારીયો ગયબી ખુબને.

ગયબી ખુબને કરમકે બહાને.

સરપર બિઠાએં પુઝે, ટોપી બનાએં પુઝે.

દીને દુઆએં મુઝે, ફલકે રૂપલાએં મુઝે.

આદીસે હો જવ આદ.

મેરે દિલકી હય મુરાદ.

વહીં ગમસે આ જાદ, મીયાં ખીખી હો આદ.

નહો બાહમ ફસાદ, મુઝે બખ્શી રહે દૈલત ખુદાને.

હાં જલદી જા દૌડકર જા પર લગા કર જા બલકે ઉસે યહીં
મેજ કે મંચ જરા ઉસે જાતીસે લગાઉં. (જુલ્થેટકા જાના.)

ગાના.

યયલી મીલેગી દીનારોંકા, સુની સુની અબ રખતે યારોંકા.

પીસે ભરીગે જરસે અબ કયા હય, ટોપી રે કુ ગા રહે બિદમત ગારોંકા.

ખાસા ખજના મિલા કારોંકા, યહા હોગી ખનાનન યહાં હોગી ખનાનન

જામેં હોગી ગોયા પેટી સાહુકારોંકા [પેમટકા જાના વજીરકા આના]

વજીર—કમખખતકા કહી પતા નહી. (પેમટકા આના)

પેમટ—હુજુર જરા આવ ઔર મુઝે જગાવ મેરે મુંહ પર પાની
કે છીટ દો, મેરી ઉંગલી કાટો.

વજીર—અરે કુછ મુંહસે તો કહે.

પેમટ—હુજુર મંચ જાગતા હું યા ખવાબમે હું.

વજીર—અરે કયસા ખવાબ ! બેદાર હય બેદાર.

પેમટ—જખતો નકદહુ હુરમતહુ અરસી હજાર.

વજીર—અરે અરસી હજાર કયા ?

પેમટ—સમઘીકા નજરાના પેમટકે લીએ નકદ ખજના.

વજીર—રહે તો બિલકુલ પાગલ હો ગયા હય.

પેમટ—હુજુર આપહી દિસાબ કીજીએ કે અરસી હજારકે કિતને
લાખ હુવે.

વજીર—બેટકે ગમને પાગલ કર દીયા.

પેમટ—હુજુર મંચને દેખી

વજીર—કયા દેખી ?

પેમટ—અપની બહુ જેમસકી ફુલહન ફુલહન કયા હય કોહે કા-
ફી પરી હય.

વજીર—ખપર ભાઇ અપની અપની તકદીર ચલતુ યહાં હંસ
આર મંચ યહાં અપની ફિસમતપર રોતા હું.

પેમટ—હુજુર મંચ આપકે શરીકે હાલ હોતા હું.

વચર—નહીં જાણ તુ મેરે લીએ મલાલ ન કર અપની ખુશીકા
મેરે ગમકી છુરીસે હલાલ ન કર.

ગાના.

રહે બલાએ આસમાની, આગર હય પાની પાની.
યા ઇલાહી હુવા તેરા એહસાન બેશુમાર,
મારડાલા મારડાલા દિલમે બોંકા ગમકા જાલા. અ.ખ આહ

શએર.

હય અગર શાદ હમ જમાને મેં
ફિર કહાં રન્ને ગમ જમાને મેં
સામાન હય બરબાદીકા હંગામા શાદીકા
કયસી ખ્યારી
ફજલે ખારી
ખુખી હય રહે કિસમનકા
વત્લાહ સારી દુનિયા હય કયા શાદ
નહીં મંયતો હું નાશાદ હાય પાજી હય બોલાદ
તા જગી આજ હય ઘરકી મુરાદ હય ઘર ઘરમેં ગોયા ખ્યારી છા
દિન હય મુખારક ખાદીકા
તોખા કયસી હય આકત
અહા કયસી હય રાહત
અલ્લાહ અમસા દિન નદિખાએ દુશમનકોબી જીનહાર
ખારી તઆ લા દિન લાએ સખકે આગે ખારખાર [જના દોનોકા]

ખાખ તીસરા—દિખાવ છકા.

—❦—

પહાડ મયદાન ખયમગાહ.
(મારદીનકા જે હુવે આના.)

શએર.

મારદીન—હય જાન કશાખમેં અજબ રાજે નિહા હય

કુછ જોર નહિસપર હય ન કહેને મેં જ્યાં હય
અબ મુઝકો હયા કરનાર આહિયે લડાઇ તો ફલ
હોગાઇ કયા વાપસ ચલા જાઉં તો મહે ઉઢુલ કુકમી
હોગી ઉઢ હું ! તો વોહ મેરા કયા કરે મેં બહોત હોયા
જરનેલીસે મ.અ.જીલ કરેદે મેં લેકાન પ્યારી ટપરેજકે
જમાલે જહાં આરાકોતો દેખલુ ગા (એક સિપાહીકા આના)

સિપાહી—હુ.જીર પાદરી એલી આગા તશરીફ લાએ હંય

મારટીન—(ખદસે) ખુદા ખબર કરે (સિપાહીસે) અચ્છા આનેદો

સિપાહી—બહોત અચ્છા હુ.જીર (સિપાહીકા જના પાદરી સા-
હયકા આના).

મારટીન—(ખડા હોકર) આખરે પાદરી સાહય તશરીફ રખીએ.

પાદરી—(કુરસીપર બવકે) કહીએ મી.જીજતો અચ્છા હય ?

મારટીન—થુક હય, આપ ફરમાઇએ કે મહે તકલીફ કયું ગવારાકી.

પાદરી—[ખત દેકર] મહે ખત મીસ્ટર કેલીડોરને લેજા હય.

મારટીન—(ખત લેકર પઢના) પ્યારે મારટીન ફોરન ઇસ ખતકે
દેખતેહી ચલે આવ વર્ત્યકત નિકલ જાયગા, જ્યાર
સિપાહી અકસોસ મલનેકે કુછ હય ન લગેગા અગર
આપને આનેમે જરાબી તાખીરકી, તો ટપરેજ
ઉજબાર ન મિલેગી જય મહાં આવમે તો મુફરસીલ
કગરીયત માઅલુમ હોંગી કમ લીખ્યા હય છવાદા
તસબુર કરના રાકોમ-આપકા ખાદીમ-કેલીડોરને.

[ખત પઢકર] હાય જંતે ખ્યાલથા વહી હુ !

પાદરી—આપકો બહોત જલ્દ ચલના આહિયે.

મારટીન—જહાં (જના. રોનોકા).

બાબ તીસરા—દિખાવ સાતવાં.

મકાને કેલીડોરને.

(કેલીડોરને ફરારેજકા મ.એ લાશકે થયેલકે બચડે
ન.જર આના).

કેલીડોરને—(બોરીએકી તરફ દેખ) કયુ જો મ.અરર પાદશાહ

વોહ તેરા .અરે કયા હુવા. ઉઠ ઔર કેલીડરોનસે
લડકયા ઇસી મુંહસે લડનેકા દુઆવા કીયાથા.

દુસરેજ—ભાઇ ઇસકો દેખકર જલદ છુપાનેકી ફીક કરો.

કેલીડરોન ઔર ફરારેજકા બેરીએકો ખોલના દખરેજકી ભા-
સકા હીખાઇ દેના].

આહા કયા માજરા હય ?

કેલીડરોન—જીન્દગીકા મજન જાતા રહા.

દુસરેજ—(મુંહપર હાથ રખકર) ભાઇ કેલીડરોન ઇસ .કહર પરિ-
શાન ન હો દખરેજ. અબી .જીન્દા હય, અબ દવાકી
ફીક કરો.

કેલીડરોન—મુઝસે અબ કય નહી હો સકતા મય થહાં બથઠાહુ
તુમ વોહ મરહમકી ડખીયા જે ડાકટર મયકીને હી
હય. ઉઠા લાવ ઔર થોડા ગરમ પાનીબી લેરો આના.
(ફરારેજકા જાકર સ'ગ ચીન્ને લેકર આના દોનોંકા
મરહમ પટી કરના દખરેજકા હોશમેં આના)

કેલીડરોન—બેટા તેરા ચે દાન કિસ જાલીમને બનાયા ?

દખરેજ—આપને

કેલીડરોન—મયને ? નહીં હું તેરા ખ્યાલ ગત્ત હય.

દખરેજ—દાન હાય ઓદગા બાન્ને જમાના જીસકે સાથ મેરી
શાદી રચાનેકા બહાના ઉસીકો સારટા બેદલકે હાથોં
કતલ કરાના

કેલીડરોન—ઉઠ બડી ગલતી હુઇ બેટા દખરેજ તુ નહીં જાનતી
કે વો મારટી નહી બલકે ઉસકે લિખાસ મેં શહજાદા
મરદુદ હય

દખરેજ—આહ બડા પોકા હુવા મેરે ખ્યારે બાપ મુઝકો મ.આફ કરો

કેલીડરોન—નહીં બેટા તુને કુછ ખતા નહીંકી [શહજાદેકા
પીસ્તાલ લીએ હુવે આના]

શહજાદા—કયું કેલીડરોન મુઝકો કતલ કરનેકી તહખીર કીમી
મગર દેખા ઉસકા કયા અસર હુવા.

કેલીડરોન—ઓ મ.ગર તુ બચ ગયા. મગર મેરે હાથસે કયુંકર
બચેગા.

શહજાદા—હોશકી દવા કરો.

શયર

સમયે પર ખસતા સમજવેયે જીસે અખ વહી સેવાદ હય,

કરમ કરાતેયે જીસકો અખ વહી જલ્લાદ હય.

બેટી બેટી કરકે મેરી મન્નશુકા કે સાથ મળે છિડાના ઝેર
સુલતાને વક્ત કે સારતા બેદલકે હાર્યો કતલ કરાના.

કેલીહરોન—ઓહો વહે જોશો ખરોશ ઓર ઉસ્તાદકે સામને.

શાહુખાદા—હેખો ઇસે મેરે હવાલે કરદો વર્ન મેરે ગુસ્સેકી આગ
ભડકેગી તો પહી મુકામ શાહી ઇજલાસ હો જાયગા
ઔર તુમકો મૌતકા હુકમ દીયા જાયગા.

કેલીહરોન—તો બન્દા ઉસકે પહેલે તુજે જહન્નમ વાસીલ કર દેગા.

શાહુખાદા—તો લો તુમહારી પ્યારી જગીર મેરા માલ હય

કેલીહરોન—ક્યા મળલ હય.

(એક દુસરેકો પીસ્તાલસે માર દેના. દોનોકા મરના. એલીઆ, જા
પાદરી ઔર મારટીનકા આ જના.)

ટેબલા

ખાખ દુસરા—દિખાવ આઠવાં

અગલા મહેલ.

(જેમ્સકા ગાતે હુવે આના.)

ગાના

જેમ્સ—હય વહે શાહી નશાહી ટોળી ટાહી બેટાહી મેં દળે જનદુ જનદુ

યા મલાહી દખાહી દયસી કાલી હય ડાલી વહે બલા જનદુ જનદુ

ટયા દલે હય ઝટ મારટે મારટે દડે ખાપટે

દયસી ડારી બેજરીસી બેજલી હય ભારી બીસે રાવ

(આના પોરટકા.)

પોમ્સ—કોન જેમ્સ ?

જેમ્સ—યા કરીમ ! અખખાજન હમ જાતે હંય આપકા હુકમ
બળ લાતે હંય.

પોમ્ટ—અમે કહ્યાં જતા હય ? ઇધર આ અળ ઉન બાતોકો ભુલ
જા મંચને સમજા થાકે તેરી બીવી હોગી કોઇ કાની લુલી
મગર વાહતો હય મચળી ખુનનેકી કુન્જ. (પોમ્ટકા
જેમ્સસે બગલગીર હોને ચાહના જેમ્સકા બાઈસે ભગના
વજરકા આના.)

વજર—અરે પોમ્ટ તુએ કુછ ખબર હય ?

પોમ્ટ—કયા હુ. જુર

વજર—બડા મજબ હુવા.

પોમ્ટ—હુ. જુર મય સમજા નહી ?

વજર—રાતકો સૂલતાન કેલીડરોનકે હાથસે ઐર કેલીડરોન શાહકે
હાથસે મારા ગયા.

પોમ્ટ—મહાન ખુબ હુવા.

શયેર.

વજર—જમાના ખુબ વાકીફ હય સિપાહ કારોકે બિરસેસે.

ચહે દોનો બાસ ચલે આપહી ખુદ અપને બિરસેસે.

ઇસ લીએ પાદશી મોલીઆગા ઐર દીગર ખબર ખવાહાને
રયાસતને સબ રહસોકો રક્યા બેગ હય. ઐર ચહે રક્યા મેરે
પાસ બી આયા હય

પોમ્ટ—તો અબ તખ્તપર કૌન બયઠેગા ?

વજર—મારદીન ઐર કૌન ! કયું કે વહી હકદાર હય. ઐર સબ
! પુછો તો શાહીકે લાયક ઐર સબવાર છે.

પોમ્ટ—ઐર વજર કૌન હોગા ?

વજર—ફરારેજ—હાં પોમ્ટ ચહે હે-રીને એક તુલ તવીલ
ખબારત બડી આજેજસે લીખી હય અબ
બેટકો દેખુયા ઉસકી ગલતીકો.

પોમ્ટ—હુ. જુર મેરા તાબ તજરબાતો કહેતા હય.

શયેર.

હો નિગાહે રહમ તુરે ચક્રમ પર

ખાક કાલો ઇસ ખતાઓ ખક્રમ પર

કયુંકે બેટા અબળ ચીજ હય બેટા સબકો અજીજ હય.

વજર—મગર કયસે મઆફ કીયા જાસકતા હય.

પોમ્ટ—હુ.જુર ઉસમેં ઉસ ખે ચારેકી કોષ ખતા નહીં બો પ્હે
આષ (જેમ્સો મેરીકા આના.)

વ.જર—ઇસીલીએ તો મુઝે ઇસપર ખફગી મન.જુર નહીં ખતાવાર
હય તો વહી હેન્રી મરદુદ હય જીસે હય નહીં શર્મ
નહીં બલકે મંચ હરતરહ મ.આરી ફેત હું ઓર
અલાવા બરીં ઇસકે તમામ ખાન્ગી ખર્ચ અપને
સરલતા હું.

જેમ્સ—મહેરખાતી કદરદાની.

પોમ્ટ—અબે તુ કતું ફટેમેં પાઉ અડાતા હય નતેરા જીકનતેરી
ખાત ખવા મખવાહ દખલ દર મઅ કુસાત.

જેમ્સ—જીસકે તમામ ખાન્ગી ખર્ચકા ખાર અપને સરપર
લીયા બાપ વોહ શુકીયાબી અદા ન કરે તે, મુદલુ બર
પાતી મેં હય મરે

વ.જર—કિરકે ખર્ચકા ખાર ?

જેમ્સ—મેરે ?

વ.જર—તેરે કયમેં ?

પોમ્ટ—હા તેરે કયમેં ?

જેમ્સ—આપને અબા મેરી દુલદનમેં કહાન.

પોમ્ટ—તેરી દુલદનમેં

જેમ્સ—જીહા મેરી દુલદનમેં.

પોમ્ટ—તો વોહ કોગ હય જંત બડી ખુશસરત હય

જેમ્સ—'હ મેરી દુલદન (મેરીકા દીખાકર હેન્રી વબુલ્ચેકા
આન વજરકો િખાકર) વોહ આપકી બહુ

પોમ્ટ—કુટ ગઇ તકદીર.

બુલચેટ—(પોમ્ટસે) કિબલા મંચ મઆફીકી ખવારતગાર હું.

હેન્રી—(બુલચેટસે) હય તુમ કિરકે પાઉં પડતી હો ?

બુલચેટ—તો કયા પ્હે તુમ્હારે અબા નહીં ?

હેન્રી—અરે ખિદમતગાર હાયરે નાદાની અબખાખાન પ્હે અપકી
કનીજ હય.

બુલચેટ—(વ.જરસે) અબખાખાન મુઝે મ.આફ કીજીએગા.

વ.જર—ખેટા હેન્રી સારી ખાત થુ હય કે.....

પોમ્ટ—ખસ હુ.જુર છોટે હુ.જુરકો મંચ અકલેમે સમજા લુગા.

વડા—અચ્છા તો તું બી અપને બેટેકી સાદીમે ઇજ્જા હારે ખુશી કર.
 પાંચ—જહોત અચ્છા હુ. જુર ખુદાકા દીવાસર આખો પર (વ-
 શરકા હેન્રી વ બુદ્ધેટકા હાથ મીલાના)

શબ્દ.

વડા—છલાહી જળ તક કાયમ હય રહે દોનો જવાહિરાત,
 રહે ખુશી મે દુનિયામે દિન ઔર રાત.
 (પોમટકા જેમ્સ ઔર મેરીકા હાથ મિલાના).

શબ્દ.

પાંચ—ખસાના વા છલાહી પુટનેસે દિલકે કોડેકા.
 બુદા કરના ન હાથી આગ ચિમગાડરકે જોડેકા,

ગાના.

સખ—ફરલે બહાર હય બુટો મ.જેસે મ.જે. રો.જે સમદ હય
 ખુશીયાં મનાવ,
 ગાવાકે છત રહે દોરે નગમ ખ્યાલી, તાગ કિમ્બીદ
 હય દિલકો ખટાવ જોશે જહીદ હય હાં.
 સાદી પદીદ હય લોજલસા ખરપા, સખકો નવીદ હય
 રહે ફરહત અશ્વજી
 આમીન આમીન મીલકર કહો, દુલહન અશ્વજી હોતો હરકો,
 સાદાન સાદાન ફુલો ફુલો અયશો નશા તમે બાહમ
 ચારો પ્યાર બટાકર રહો.
 જમાનેમે હોન ખટકા કોઇ ગામકા, હમેશા ફાગન
 સુહાગન હો
 ભરેગી ગોદેબી રહે બેટાંસે, ભરેગી ગોદે બેટાંસે.
 હય છસે જનસે એહસાન પરવરકા, ચારોને અયસા ખુશ્ત
 રહીન દેખા જના સખકા.

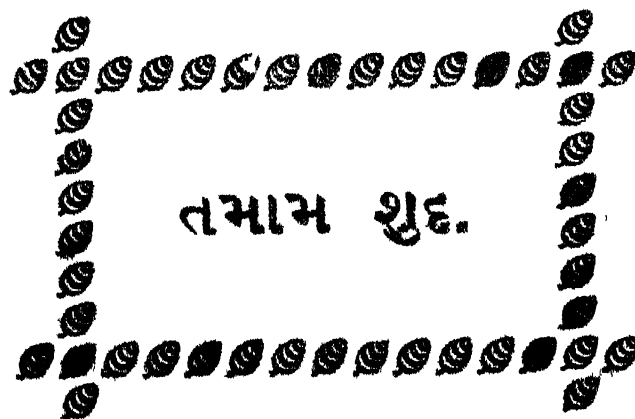

બાબ ત્રીસરા—દિબાવ નવવાં

—❦—

ગિરબધર.

(ચન્દ મેડમોકા આના બા.અદમે' ચન્દ પાદરીઓંકા આન.
સબકા સલીબકો સુજદા બજાલાના બા.અદમે' સિપાહી
વ.ગયરાકા આના બા.અદમે' લોર્ડ બિસપ યા
અની એલી આગાકા તશરીફ લાના
સલીબકો સુજદા કરના બા.અદમે'
મારટીનો ટબરેજકા આના સીજદા
કરના પાદરી સાહબકા નિકાહ
પઢાના. મારટીનકે સરપર
તાજે શહાન રખના
ફરારેજકો વ.જી
ર કાયમ ક-
રના.)

ફક્ત એકજ વખત અરધી કિંમત !!
આનગી લાઇબ્રેરીઓને અમૂલ્ય

— તક ! —

જ્ઞાન અને ભક્તિ.

શકળ શાસ્ત્ર નિરૂપણ—સૃષ્ટિ, વ્યવહાર નીતિ યોગ્યતા, જ્ઞાન, ધર્મ અને આપણા બધાં પ્રાચીન શાસ્ત્ર પુરાણોના વિસ્તાર પૂર્વક ઉપદેશ—મોટા કાવ્ય અને નિવૃત્ત મથ ગાંધી કવિ દલપતરામ નો અનાવેલો મૂળ કિંમત રૂ. ૫) હાલ રૂ. ૨-૮-૦

અમરમ દ્વારિકા—દેવદત્તનો ઉપદેશ, ભવિષ્ય વર્તમાન અને ભૂતકાળનું જ્ઞાન રૂ. ૨-૦-૦ હાલ રૂ. ૧-૦-૦

જ્ઞાનો મહેશ—માયા, નારદનું, રવિનું સંસારની લીલા મૂળ રૂ. ૧-૦-૦ હાલ રૂ. ૦-૮-૦

દેશભક્તિ—અથવા દેશને ઉચ્ચ કંપાની આડે દેશભક્તિનું અમૂલ્ય પુસ્તક મૂળ કિંમત રૂ. ૦-૧૨-૦ હાલ રૂ. ૦-૬-૦

કૃતિવદે કૃણવણી—જોડરાઓને નીતિ અને, સંસ્કારનું જ્ઞાન આપી કૃણવણી સહુલી અને સુદર પરમ્પતિ મૂળ રૂ. ૦-૮-૦ હાલ રૂ. ૦-૮-૦

ગુરુગીતા,—ગુરુનો મહિમ, ગુરુની પૂજા તથા શાસ્ત્રના સિદ્ધાંતો સંક્ષિપ્ત રૂ. ૦-૬-૦ હાલ રૂ. ૦-૨-૦

ભક્તિલાલનું ઉદ્ભવ પ્રહલાદ, બોડાણો, મીરા, નરસીંહ મહંતો વગેરે મહા ભક્તોના ૨૬ આખ્યાનોનો પાકા પૂકાવાળો દલદાર રસીક અને સુદર ગ્રંથ મૂળ કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ હાલ રૂ. ૦-૧૨-૦

ભક્તરાજ બોડાણો—આ દ્વારકાધીશના પરમભક્તનું રસીક આખ્યાન જેની અંદર ખીળ નહાનાં મોટાં દ્રષ્ટાન્તો, જીંદગી, કવિતાઓ અને ભાષણો આપેલાં છે મુળ રૂ. ૦-૮-૦ હાલ રૂ. ૦-૪-૦

કૃષ્ણ આળ લીલા—કૃષ્ણ ભગવાનની ભક્તિ પ્રીતિ અને લીલાનું અલોકીક છટાથી વર્ણન કરેલું છે. પ્રખ્યાત કવિ નથુરામ

સુંદરજીની બનાવેલી મુળ કિંમત ૧-૦-૦ હાલ રા. ૦-૮-૦

વીજ્ઞાન શાતક—મહારાજ ભર્તૃહરિના શ્લોકો કાણે નથી સંભળ્યા? આ શાતક છેક નવું અને આજ સુધીમાં ન છપાયેલા શ્લોકોનો સંગ્રહ કરીને છપાવેલું છે. મુળ કિંમત રા. ૧-૪-૦ હાલ રા. ૦-૧૦-૦

નવીન કાવ્ય દાહન—મોટા મોટા ભકતોના સુંદર નવીન કાવ્યોના સંગ્રહ મુળ રા. ૧-૮-૦ હાલ રા. ૧૨-૦

નવીન નવલકથા અને વારતાઓ.

પ્રેમની ચાહુતી—(અન્ય અને લક્ષ્મી) ગીરરસનું ઇતિહાસીક નવીન નોવલ વાચતા હાથમાંથી છોડવું ગમે નહીં અને પ્રેમ તમા પરાક્રમના પ્રસંગોથી લેલી ધમધમાવી દે તેવું છે! પાનાં ૩૦૦ પાકુ સોનેરી પુકું કિંમત ૧-૮-૦ હાલ રા. ૦-૧૨-૦

માલયા—એક બંગાલી પ્રેમજીની નોવલપરથી રચેલું રસભર્યું નવું નોવલ લખનાર, શિક્ષકના તત્ત્વો જેરીબદ્ડી વિ. ના કરતા શ્રીયુત નરસિંહસાહ માસ્તર આ પુસ્તક વડોદરા રાજ્યની લાઇબ્રેરીઓ માટે મંજુર થયું છે. પાકું સોનેરી પુકું કિંમત રા. ૧-૦-૦ હાલ ૦-૮-૦

લતા કુમારી—લલિત લલના લતા કુમારીનો લટકા જોવો છે! પ્રેમધેલી પ્રેમદાને આનંદની આંખે અવલોકવી છે! ત્યારે આ જરૂર પુસ્તક ખરીદો કિંમત રા. ૦-૬-૦ હાલ રા. ૦-૩-૦

અન્ય દુનિયા—અથવા “કાણુ સરસ? સુખનો સાથી કે દુખનો દોરન?” એક જીવંત મિત્ર અને એક તાલી મિત્ર, એ બન્નેનો આશ્ચર્યકારક ચિત્રોનો ચમત્કારિક પ્રસંગ! દોરંગી! દુનિયાના રંગ ઢગથી એક આંખે રડવું એક આંખે હસવું હોય, તો આ નોવલ જરૂર વાંચો. ઘટાડેલી કિંમત રા. ૨-૦-૦ હાલ રા. ૧-૦-૦

કર્મની કંઠજાદ—અથવા કળેડાના વરઝોડા, હિંદુઓમાં કળેડેને પગલે ઘેર ઘેર ચતાં કળેડામાં કમલાગ્યે ભોગ બનતી કામળા કન્યા અને કુલાંબનાઓ કેવી કળેડાની ધંડીમાં બરડાય છે?

તેનો એક અચ્છો ચિતાર, મ્હોટા બસો પૃષ્ઠ પાકું પૂકું કિંમત
રૂ. ૧—૮—૦ હાલ ૦—૧૨—૦

શરત અને સુધા—અથવા વડોદરાના માણ પ્રધાન રામે-
સચંદ્ર દત્તનો લખેલો “ સંસાર ” જેમાં હિંદુ સંસારની શાંતિ
અને અદાલત સ્વર્ગીય ચિત્ર આકેલું છે. કશ્ણા—પ્રેમ અને જ્ઞાનના
ઝરામાં મનને તલ્લીન બનારી દે છે સુદર પૂકું પૃષ્ઠ ૩૦૦ કિંમત
રૂ. ૧—૦—૦ હાલ ૦—૮—૦

કૃષ્ણલાક્ષ્મીના કાવતરાં—આ એક બહુ બેદ બરેલા પોતો
ટની નવીજ નવલ કથા છે બેદ બરમ અને ડીરેટવીનાં હજારો પુ-
સ્તકો વાંચ્યા હશે પણ આ પુસ્તક આગળ અવધિ છે. કિં. રૂ. ૧—૦

સાહસિક ઇંગ્રેજો—મુળ કી. ૦—૧૨—૦ હાલ ૦—૬—૦

મેન્શન સાહેબનું ખુન અથવા ૧૮૫૭ નો બળવો—
આ પુસ્તકમાં સત્યાવનના લય કર બળવાનો ઇતિહાસ આપેલો છે
લોહીની નદીઓ વહેવરાવનારા અને કમકમાટ ડિપબવનારા એ પ્ર-
સંગની હકીકત વાંચવા જેવી છે કિ. રૂ. ૦—૧૨—૦ હાલ
૦—૬—૦

ઓખા મંડળના મુરવીર વાલેરો—મુળ કિંમત રૂ. ૧
હાલ રૂ. ૦—૮—૦

દેવી સાધરાણી—દેવી વનડીલાએ જે જે મહાન કાર્યો કરી
ધેલા છે અને યોગ તથા સાધનાની જે જે ખુબીઓ સમજાવેલી
છે તેનો વાંચ્યા નગર ખ્યાલ આવવો બહુજ મુશ્કેલ છે. રૂ. ૧
રૂ. ૦—૮—૦

અહમદશની શાણી—મુળ કિંમત રૂ. ૧ હાલ ૦—૮—૦.

કામરૂ દેશની કામિની અથવા કામલતા—એક સપૂર્ણ
ડીટેક્ટીવ વાર્તા રૂ. ૧ રૂ. ૦—૮—૦

કાશ્મીર અને કેશરી—કાશ્મીરનાં રાજની કથલપાથલ અને
કાશ્મીર નગરીની કામિનીઓના છુપા બેદ બરમ મુળ કિંમત
રૂ. ૧ હાલ રૂ. ૦—૮—૦

અંકિકા—એક અજાયબી બરેલી પ્રેમરસની ડીટેક્ટીવ વાર્તા
મુળ કિંમત રૂ. ૦—૮—૦ હાલ ૦—૪—૦

બીરા ધીરાની વાર્તા—એક વીર રસની ઇતિહાસના અજબ
રંગ દેખાડનારી સ્વદેશી વાર્તા મુળ કિંમત રૂ. ૧—૮—૦ હાલ
રૂ. ૦—૧૨—૦

૩૧૦ ૦—

એની નહાતુ ધ
નવલકથા નાં મુલ કીમત

લંડન ગાળ્યે રહુરથ—રે.
થયેલી સુદર નવલકથા મુલ ર

વીર નેપોલીયન બોનાપાર્ટનારા મહાન
હાલનશાહ નેપોલીયનની અદ્ભુત સર્થી જલકાનો ઇતિ
વાસ પાકું પુઠું ગ્લેજ કાગળ સાર કીમત ર૦ ૧—૪—૦
હાલ ૦—૧૨—૦

અમેરીકાનો ઉદય—મુળ ર ૧૧ હાલ ૦—૧૨—૦

મરીયમ—બીબી મરિયમના પ્રેમ અને દુખની અજબ નવલ
કથા અમૃત કે નાયકની લખેલી મુલ રા. ૧ હાલ ૦—૧૨—૦

વીરરંગ—આ દુનિયામાં ઇતિહાસની સગટી ઉપર કેવા
કેવા રંગ દગ ઉઠે છે તેના અજબ ચરિત્રા બતાવનારી નવલ
કથા મુળ કિંમત ર. ૦—૧૨—૦ હાલ ૦—૮—૦

રંગીલા રાણા—મથુરાપુરીના મહાન રાજા અને દુનિયામાંના
મહાન પુરુષની નવી લીલા મુળ કી ૩. ૧ હાલ ર. ૦—૧૨—૦

સુધારાની ફતેહ અમા બેદુનો લવાડો—હાસ્ય, રીક્ષ
અને છુપો બેદ બોલનારી નવા સુધારાની નવી લીલા. મુળ
કિંમત ર૦ ૧—૪—૦ હાલ ર. ૦—૧૨—૦

મહાજ્ઞાની મીલ—નારાયણ હેમચંદ્રની લખેલી વદાન
પુરુષ મીલની નવલ કથા મુળ ર૦ ૦—૮—૦ હાલ ૦—૬—૦

પવિત્ર પુરુષ પાર્કર—ના હેનું બ્રીજી નોવેલ મુળ કિંમત
ર૦ ૦—૧૨—૦ હાલ ર. ૦—૬—૦

પાંચે

૧ અને અ આપનારે
ય. સચિત્ર પાકુ ૪૩૫ ૪૮૦
ફકત ૧—૧૨—૦

અને ધરગતુ નુસખાઓથી
સહેલી અને સહ
ફવાઓનો સંગ્રહ મુળ —૪—૦ હાલ ૦—૨—૦

આયુર્યનો —પાકા પુઠાની, જીંદગી સાંખી
સુખી અને તનદુરસ્ત રાખવાના અગ્નયખી લરેલા અને સહેલા
ઉપાયો મુળ કિ ૩ ૨—૦—૦ હાલ ૩ ૧—૦—૦

નાડીજ્ઞાન તરગિણિ—નાડી પરિક્ષાનો ઉત્તમ ગ્રંથ મુળ
કી. ૩ ૧ હાલ ફકત ૦—૧૨—૦

વૈદ્યામૃત—નામર્થજ સમજાય છે વૈદોના જીવજી છે જી-
દગીનું અત્રત છે કીમત ૦ -૬—૦

ધરનો હુકીમ—પદ્મ ડાકતરો અને હુકીમોની શી બચાવી
ધરગતુ ફતેહમંદ ઉપાયોથી દરદો મટાડવા હોય નો ખરીદો. આ
પુસ્તકની કીમત ફકત ૩ ૦—૮—૦

મળવાનું ટેકાણું.

ડક્ટર અધર્સ.

જી.એલ.સર, પબ્લીશર અને કમીશન એજન્ટ.

ભાગાતલાવ,—સુરત.

